

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2009 - 2014

Έγγραφο συνόδου

A7-0229/2011

16.6.2011

ΕΚΘΕΣΗ

σχετικά με τη σύσταση του Συμβουλίου που αφορά τον διορισμό του
Προέδρου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας
(10057/2011 – C7-0134/2011 – 2011/0804(NLE))

Επιτροπή Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής

Εισηγήτρια: Sharon Bowles

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελίδα
ΠΡΟΤΑΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ	3
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1: ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΟΥ Mario Draghi	4
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2: ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ Mario Draghi ΣΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ	7
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	39

ΠΡΟΤΑΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τη σύσταση του Συμβουλίου που αφορά τον διορισμό του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(10057/2011 – C7 0134/2011 – 2011/0804(CNS))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη τη σύσταση του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 2011 (10057/2011)¹,
  - έχοντας υπόψη το άρθρο 283 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με το οποίο το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ζήτησε τη γνώμη του Κοινοβουλίου (C7-0134/2011),
  - έχοντας υπόψη το άρθρο 109 του Κανονισμού του,
  - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής (A7-0229/2011),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι με επιστολή του στις 20 Μαΐου 2011 το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο πραγματοποίησε διαβουλεύσεις με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με το διορισμό του Mario Draghi ως Προέδρου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας για οκταετή θητεία αρχής γενομένης από την 1η Νοεμβρίου 2011,
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι η Επιτροπή Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής του Κοινοβουλίου προχώρησε τότε στην αξιολόγηση των διαπιστευτηρίων του υποψηφίου, ιδιαίτερα βάσει των απαιτήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 283 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) και υπό το πρίσμα της ανάγκης πλήρους ανεξαρτησίας της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας σύμφωνα με το άρθρο 130 της ΣΛΕΕ και ότι, κατά την εκτίμηση αυτή, η επιτροπή έλαβε βιογραφικό του υποψηφίου καθώς και τις απαντήσεις του στο γραπτό ερωτηματολόγιο που του απεστάλη,
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η κοινοβουλευτική επιτροπή πραγματοποίησε στη συνέχεια ακρόαση διάρκειας δύομιση ωρών με τον υποψήφιο στις 14 Ιουνίου 2011, στο πλαίσιο της οποίας ο υποψήφιος προέβη σε εναρκτήρια δήλωση και στη συνέχεια απάντησε σε ερωτήσεις των μελών της επιτροπής,
1. αποφαινεται θετικά σε σχέση με τη σύσταση του Συμβουλίου να διοριστεί ο Mario Draghi ως Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας
  2. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει την παρούσα απόφαση στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στο Συμβούλιο και τις κυβερνήσεις των κρατών μελών.

---

¹ Δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1: ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΟΥ MARIO DRAGHI

Γεννήθηκε στη Ρώμη στις 3 Σεπτεμβρίου 1947, είναι παντρεμένος και έχει δύο παιδιά.

Διορίστηκε διοικητής της Τράπεζας Ιταλίας στις 29 Δεκεμβρίου 2005. Υπό την ιδιότητα αυτή είναι μέλος του Διοικητικού και Γενικού Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και μέλος του Συμβουλίου Διοικητών της Τράπεζας Διεθνών Διακανονισμών.

Εκπροσωπεί επίσης ως διοικητής την Ιταλία στο Συμβούλιο Διοικητών της Διεθνούς Τράπεζας για την Ανασυγκρότηση και την Ανάπτυξη και της Τράπεζας Ανάπτυξης της Ασίας.

Από τον Απρίλιο του 2006 είναι πρόεδρος του Φόρουμ Δημοσιονομικής Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας που την άνοιξη 2009 κατέστη Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Το ΦΧΣ που συγκεντρώνει εθνικές και διεθνείς αρχές υπεύθυνες για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, ιδρύθηκε για να συντονίζει σε διεθνές επίπεδο το έργο των εθνικών χρηματοπιστωτικών αρχών και των διεθνών φορέων θέσπισης προτύπων και προκειμένου να αναπτύξει και να προωθήσει την εφαρμογή αποτελεσματικών ρυθμιστικών, εποπτικών και λοιπών πολιτικών του χρηματοπιστωτικού τομέα.

Αποφοίτησε από το Πανεπιστήμιο La Sapienza της Ρώμης υπό την εποπτεία του καθηγητή Federico Caffé (1970) με μία διατριβή για την οικονομική ολοκλήρωση και τις συναλλαγματικές διακυμάνσεις (“Integrazione economica e variazioni dei tassi di cambio”).

Έλαβε τον τίτλο του Ph.D. στα οικονομικά (“Διατριβές στην οικονομική θεωρία και εφαρμογές”) από το Τεχνολογικό Ινστιτούτο Μασαχουσέτης υπό την εποπτεία των καθηγητών Franco Modigliani και Robert Solow (1976).

Από το 1975 χρημάτισε καθηγητής οικονομικών στα Πανεπιστήμια του Τρέντο, Παδούης, και Βενετίας. Από το 1981 ως το 1991 χρημάτισε καθηγητής οικονομικών και νομισματικής πολιτικής στο Πανεπιστήμιο Φλωρεντίας.

Από το 1984 ως το 1990 ήταν εκτελεστικός διευθυντής στην Παγκόσμια Τράπεζα.

Από το 1989 ως το 1990 ήταν μέλος της ομάδας εργασίας που ιδρύθηκε από τον τότε υπουργό οικονομικών και πρώην διοικητή της Τράπεζας Ιταλίας Guido Carli για την εκπόνηση ενός νέου ενοποιημένου νόμου σχετικά με την χρηματοπιστωτική διαμεσολάβηση. Το 1990 υπηρέτησε ως οικονομικός σύμβουλος στην Τράπεζα Ιταλίας.

Το 1991 έγινε γενικός διευθυντής του Ιταλικού Θησαυροφυλακίου, θέση που κράτησε για δέκα χρόνια υπό οκτώ διαφορετικές κυβερνήσεις. Με την ιδιότητά του αυτή, το 1993 προήδρευσε της Επιτροπής Ιδιωτικοποιήσεων και αργότερα της επιτροπής που αναθεώρησε το ιταλικό εταιρικό και δημοσιονομικό δίκαιο και εκπόνησε τη νομοθεσία που διέπει τις ιταλικές χρηματαγορές (γνωστός ως νόμος “νόμος Draghi”).

Προήδρευσε της ιταλικής αντιπροσωπείας στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων για τη συνθήκη του Μάαστριχτ.

Το 1999 διορίστηκε πρόεδρος της Ομάδας Εργασίας 3 του ΟΟΣΑ.

Το 2000 έγινε πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Δημοσιονομικής Επιτροπής.

Ήταν επίσης μέλος των βουλευτών G7.

Από το 2002 ως το 2005 ήταν αντιπρόεδρος και γενικός διευθυντής της Goldman Sachs International.

Έχει θέση στο διοικητικό συμβούλιο προηγμένων σπουδών του Princeton και του Ιδρύματος Brookings.

Συνέγραψε επίσης και εξέδωσε διάφορες δημοσιεύσεις επί μακροοικονομικών και δημοσιονομικών θεμάτων.

Το 2009, αναγορεύθηκε τιμής ένεκεν διδάκτωρ στατιστικής του Πανεπιστημίου της Παδούης.

Το 2010, αναγορεύθηκε τιμής ένεκεν διδάκτωρ διοίκησης επιχειρήσεων στο ίδρυμα CUOA της Βιτσέντσα.

Κατάλογος δημοσιεύσεων επί μακροοικονομικών και δημοσιονομικών θεμάτων.

- Διατριβή για την οικονομική θεωρία και εφαρμογές – διδακτορικό Ph. D – MIT τμήμα οικονομικών - 1977
- Μελέτες διεθνούς νομισματικής οικονομίας – εκδόσεις Giuffrè - 1978
- Παραγωγικότητα της εργασίας , πραγματικοί μισθοί και απασχόληση — εκδόσεις Franco - 1979
- Ορθολογικές προσδοκίες και οικονομική πολιτική – στην Τράπεζα Τοσκάνης, μελέτες και πληροφορίες αριθ. 2/Ιούνιος 1983
- Δημόσιο έλλειμμα, εξόφληση τμήματος του κεφαλαίου και επιτόκια – σε οικονομικές έρευνες αριθ. 1 – Ιανουάριος – Μάρτιος 1984
- Μακροοικονομικές πολιτικές σε έναν αλληλοεξαρτώμενο κόσμο — σχόλιο του F. Giavazzi “το θέμα της συναλλαγματικής ισοτιμίας στην Ευρώπη” – 1989- εκδόθηκε από το ΔΝΤ
- Οικονομολόγοι ως πολιτικοί – στην ευρωπαϊκή οικονομική επιθεώρηση αριθ. 36 - 1992
- Τα υπέρ και τα κατά των ομίλων χρηματοπιστωτικών ομάδων –στον δημοσιονομικό κανονισμό, Παγκόσμια Τράπεζα - 1992
- Σχόλια επί των ιδιωτικοποιήσεων και δομή του εταιρικού ελέγχου – στα νέα σύνορα της οικονομικής πολιτικής – σειρά “οικονομικά και χρηματοπιστωτικά θέματα” – Sole 24 Ore βιβλία – Απρίλιος 1995
- Η διαδικασία μεταρρύθμισης του χρηματοπιστωτικού τομέα – στη Bancaria, αριθ. 9/95

ABI, Σεπτέμβριος 1995

- Από την Sim στην Eurosim: νέα περιουσιακά στοιχεία για αγορές και μεσάζοντες – στα τετράδια IRS, αριθ. 14 – Μάιος 1996
- Η κανονιστική αναδιάρθρωση των χρηματαγορών και των αγορών κινητών αξιών – στο Δίκαιο και Οικονομία, αριθ. 1-2-3 1997
- Η μεταμόρφωση των αγορών κινητών αξιών και το TUF (ενιαίο χρηματοπιστωτικό κείμενο – στη Bancaia, αριθ. 7-8 1997 – ABI
- Το TUF στο πανόραμα των συστημάτων εταιρικής διακυβέρνησης – στον δεύτερο έλεγχο ιταλικών επιχειρήσεων: ανάγκη για μια μεταρρύθμιση, επιμέλεια S. De Angeli, Ζωή και Σκέψη – 1998
- Έρευνα για την εξέλιξη της ιταλικής αγοράς κινητών αξιών - ακρόαση ενώπιον της Επιτροπής Οικονομικών της Βουλής – Ιούλιος 1998 – στην επιθεώρηση των εταιρειών, αριθ. 43/1998
- Εταιρική διακυβέρνηση και ανταγωνιστικότητα – στην οικονομία και μανάτζμεντ αριθ. 6/98- SDA Bocconi
- Η μελλοντική διαδρομή των ιδιωτικοποιήσεων, ο ρόλος του υπουργείου οικονομικών – στην οικονομία και μανάτζμεντ αριθ. 1/99 – SDA Bocconi
- Η χρηματοπιστωτική αγορά σε μία καμπή: κατευθυντήριες γραμμές των μεταρρυθμιστικών ενεργειών – στη μεταρρύθμιση των ιταλικών αγορών κινητών αξιών, επιμέλεια G. Morelli, σειρά ABI δίκαιο και φορολογία – 1999
- Λόγοι και στόχοι του ενιαίου κειμένου οικονομικών - στο δεύτερο ενιαίο κείμενο οικονομικών, ABI δίκαιο και φορολογία – 1999
- Ενδυνάμωση του χρηματοπιστωτικού συστήματος - στη “χρηματοπιστωτική ελευθέρωση στην Ασία” – D.H Brooks – M. Queisser – Τράπεζα Ανάπτυξης Ασίας - 1999
- Οι ιδιωτικοποιήσεις και η εταιρική διακυβέρνηση - στα “δημόσια συμφέροντα στο τομέα των δημοσίων εταιρειών ” – εκδόσεις Giuffrè - 2000
- Μεταρρύθμιση: διοίκηση οικονομικής πολιτικής – στη Διεθνή Εφημερίδα Δημόσιας Διοίκησης – τόμος 23 – αριθ. 2- 3 - 2000
- Προστασία επενδυτών και καταναλωτών στις παγκόσμιες αγορές χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών – στην “παγκοσμιοποίηση των χρηματοπιστωτικών αγορών και χρηματοπιστωτική σταθερότητα”, C. Randzio-Plath - 2001
- Εισαγωγή στο “Ευρώ, οικονομικά σενάρια και συμβολική διάσταση”, επιμέλεια L. Sommo και G. Campani – εκδόσεις Guerini και Συνεταίροι - 2001
- Διαφάνεια και διαχείριση κινδύνου – 2003

- Διαφάνεια, διαχείριση κινδύνου και Διεθνής Οικονομική Αστάθεια – συγγραφέν από κοινού με τους F. Giavazzi, Robert C. Merton - έγγραφο εργασίας 9806 – Εθνικό Γραφείο Οικονομικών Ερευνών - 2003
- Πρόλογος στο “το νόμισμα”, M. Merlino – Sperling & Kupfer 2003
- Συγκρούσεις συμφερόντων: μια διεθνής προσέγγιση – στη Bancaria, αριθ. 2/2005 – ABI 2005
- “Έρευνα για ένα νέο Bretton Woods: αποθεματικά και παγκόσμιες ανισοροπίες” – εισαγωγικές παρατηρήσεις - 4ο συνέδριο Φλωρεντίας – Guido Carli και Ίδρυμα Cesifin - 2007
- Δημόσιο χρέος και διαχείριση – συγγραφέν από κοινού με τον R. Dornbusch - Cambridge University press - 2008.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2: ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ MARIO DRAGHI ΣΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

A. Προσωπική και επαγγελματική πορεία

1. Παρακαλώ, εκθέσατε τις κύριες πτυχές της επαγγελματικής σας εμπειρίας σε νομισματικά, χρηματοπιστωτικά και επιχειρηματικά θέματα.
2. Παρακαλώ, εκθέσατε τις κύριες πτυχές της ευρωπαϊκής και διεθνούς σας πείρας.

Σε σχέση με τις ερωτήσεις 1 και 2:

Διορίστηκα διοικητής της Τράπεζας Ιταλίας στις 29 Δεκεμβρίου 2005. Υπό την ιδιότητα αυτή είμαι μέλος του Διοικητικού και Γενικού Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και μέλος του Συμβουλίου Διοικητών της Τράπεζας Διεθνών Διακανονισμών.

Εκπροσωπώ επίσης ως διοικητής την Ιταλία στο Συμβούλιο Διοικητών της Διεθνούς Τράπεζας για την Ανασυγκρότηση και την Ανάπτυξη και της Τράπεζας Ανάπτυξης της Ασίας. Από τον Απρίλιο του 2006 είμαι πρόεδρος του Φόρουμ Δημοσιονομικής Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας που την άνοιξη 2009 κατέστη Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. ΤΟ ΦΧΣ που συγκεντρώνει εθνικές και διεθνείς αρχές υπεύθυνες για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, ιδρύθηκε για να συντονίζει σε διεθνές επίπεδο το έργο των εθνικών χρηματοπιστωτικών αρχών και των διεθνών φορέων θέσπισης προτύπων και προκειμένου να αναπτύξει και να προωθήσει την εφαρμογή αποτελεσματικών ρυθμιστικών, εποπτικών και λοιπών πολιτικών του χρηματοπιστωτικού τομέα.

Αποφοίτησα από το Πανεπιστήμιο La Sapienza της Ρώμης υπό την εποπτεία του καθηγητή Federico Caffé (1970) με μία διατριβή για την οικονομική ολοκλήρωση και τις συναλλαγματικές διακυμάνσεις (“Integrazione economica e variazioni dei tassi di cambio”).

Έλαβα τον τίτλο Ph.D. στα οικονομικά (“Διατριβές στην οικονομική θεωρία και εφαρμογές”) από το Τεχνολογικό Ινστιτούτο Μασαχουσέτης υπό την εποπτεία των καθηγητών Franco

Modigliani και Robert Solow (1976).

Από το 1975 χρημάτισα καθηγητής οικονομικών στα Πανεπιστήμια του Τρέντο, Παδούης, και Βενετίας. Από το 1981 ως το 1991 χρημάτισα καθηγητής οικονομικών και νομισματικής πολιτικής στο Πανεπιστήμιο Φλωρεντίας.

Από το 1984 ως το 1990 ήμουν εκτελεστικός διευθυντής στην Παγκόσμια Τράπεζα.

Από το 1989 ως το 1990 ήμουν μέλος της ομάδας εργασίας που ιδρύθηκε από τον τότε υπουργό οικονομικών και πρώην διοικητή της Τράπεζας Ιταλίας Guido Carli για την εκπόνηση ενός νέου ενοποιημένου νόμου σχετικά με την χρηματοπιστωτική διαμεσολάβηση. Το 1990 υπηρέτησα ως οικονομικός σύμβουλος στην Τράπεζα Ιταλίας.

Το 1991 έγινα γενικός διευθυντής του Ιταλικού Θησαυροφυλακίου, θέση που κράτησα για δέκα χρόνια υπό οκτώ διαφορετικές κυβερνήσεις. Με την ιδιότητά μου αυτή, προήδρευσα της Επιτροπής Ιδιωτικοποιήσεων και αργότερα της επιτροπής που αναθεώρησε το ιταλικό εταιρικό και δημοσιονομικό δίκαιο και εκπόνησε τη νομοθεσία που διέπει τις ιταλικές χρηματαγορές (γνωστός ως νόμος “νόμος Draghi”).

Προήδρευσα της ιταλικής αντιπροσωπείας στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων για τη συνθήκη του Μάαστριχτ.

Το 1999 διορίστηκα πρόεδρος της Ομάδας Εργασίας 3 του ΟΟΣΑ.

Το 2000 έγινα πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Δημοσιονομικής Επιτροπής.

Ήμουν επίσης μέλος των βουλευτών G7 Deputies.

Από το 2002 ως το 2005 ήμουν αντιπρόεδρος και γενικός διευθυντής της Goldman Sachs International.

Έχω θέση στο διοικητικό συμβούλιο προηγμένων σπουδών του Princeton και του Ιδρύματος Brookings.

Συνέγραψα επίσης και εξέδωσα διάφορες δημοσιεύσεις επί μακροοικονομικών και δημοσιονομικών θεμάτων.

Το 2009, αναγορεύθηκα τιμής ένεκεν διδάκτωρ στατιστικής του Πανεπιστημίου της Παδούης.

Το 2010, αναγορεύθηκα τιμής ένεκεν διδάκτωρ διοίκησης επιχειρήσεων στο ίδρυμα CUOA της Βιτσέντσα.

3. Ποιες είναι οι σημαντικότερες αποφάσεις στη λήψη των οποίων λάβατε μέρος κατά τη διάρκεια του επαγγελματικού σας βίου;

Θα αναφερθώ στη συνέχεια εν συντομία στις χρονικές στιγμές του επαγγελματικού μου βίου όπου συμμετείχα στη λήψη σημαντικών αποφάσεων με αποφασιστικό ρόλο:

Το 1991 ηγήθηκα της ιταλικής αντιπροσωπείας στις διαπραγματεύσεις για τη Συνθήκη του

Μάαστριχτ.

Το 1992 η ιταλική λιρέτα εγκατέλειψε το Μηχανισμό Συναλλαγματικών Ισοτιμιών.

Από το 1993 ως το 2001, υπό την ιδιότητά μου ως γενικού διευθυντή του ιταλικού θησαυροφυλακίου, προήδρευσα της επιτροπής ιδιωτικοποιήσεων. Υπό την ίδια ιδιότητα προήδρευσα της επιτροπής που αναθέωρησε την ιταλική νομοθεσία για τη διακυβέρνηση εταιρειών και τη λειτουργία των χρηματοπιστωτικών αγορών.

Το 2008 εκδόθηκε η πρώτη έκθεση του Φόρουμ Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (πρώτη συνολική έκθεση για τα αίτια της χρηματοπιστωτικής κρίσης). Τις 77 συστάσεις της έκθεσης προσυπέγραψε η διάσκεψη κορυφής G20 των αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων στο Λονδίνο.

Το 2007-2008 η ΕΚΤ απάντησε στη χρηματοπιστωτική κρίση.

4. Έχετε επιχειρηματικές ή χρηματοοικονομικές συμμετοχές ή οποιεσδήποτε άλλες δεσμεύσεις που ενδεχομένως θα συγκρούονταν με τα μελλοντικά σας καθήκοντα και υπάρχουν κάποιοι άλλοι σημαντικοί προσωπικοί ή άλλης φύσεως παράγοντες που θα έπρεπε να ληφθούν υπόψη από το Κοινοβούλιο σε σχέση με το διορισμό σας;

Όχι.

B. Νομισματική και οικονομική πολιτική

5. Ποιοι θα είναι οι κύριοι στόχοι την επίτευξη των οποίων θα επιδιώξετε κατά τη διάρκεια της οκταετούς θητείας σας ως Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας;

Πρώτα απ' όλα θα σεβαστώ πλήρως την εντολή που προβλέπεται στη Συνθήκη.

Πιστεύω ακράδαντα ότι τρεις αρχές παραμένουν βασικές και θα πρέπει να καθοδηγούν τις ενέργειες του μελλοντικού Προέδρου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, λαμβάνοντας υπόψη το στόχο της σταθερότητας των τιμών όπως προβλέπεται στη Συνθήκη. Η πρώτη είναι η επίτευξη του υψηλότερου δυνατού επιπέδου αξιοπιστίας κατά την επιδίωξη του στόχου της σταθερότητας των τιμών. Η δεύτερη είναι η ανάπτυξη απόλυτα ανεξάρτητης δράσης με γνώμονα το γενικό συμφέρον της ευρωζώνης, της ΕΕ στο σύνολό της και των πολιτών της και η τρίτη είναι ο μεσοπρόθεσμος προσανατολισμός - με τη δέουσα δόση συγκρατημένου πραγματισμού - στην αξιολόγηση του διαρκώς εξελισσόμενου χρηματοπιστωτικού και οικονομικού περιβάλλοντος.

Θα επιθυμούσα να προσθέσω ότι θεωρώ την ακεραιότητα, τη διαφάνεια και τη λογοδοσία θεμελιώδεις αξίες για την άσκηση των σημαντικών καθηκόντων που έχουν ανατεθεί στην ΕΚΤ.

6. Πώς αξιολογείτε τη νομισματική πολιτική όπως αυτή εφαρμόστηκε από το Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΤ) επί 12ετία; Ποιες αλλαγές θα προωθούσατε ενδεχομένως όταν διοριστείτε πρόεδρος;

Βάσει της εντολής μας στο πλαίσιο της Συνθήκης, καλούμαστε να παράσχουμε σταθερότητα των τιμών μεσοπρόθεσμα για την ευρωζώνη στο σύνολό της.

Η ΕΚΤ υπήρξε ιδιαίτερα επιτυχής όσον αφορά την εξασφάλιση σταθερότητας των τιμών σε όλους τους πολίτες της ευρωζώνης. Τούτο αποδεικνύεται από ένα μέσο ποσοστό πληθωρισμού στην ευρωζώνη κατώτερο αλλά πλησίον του 2% κατά την τελευταία 12ετία, το οποίο ανταποκρίνεται στον ορισμό που δίνει η ΕΚΤ στη σταθερότητα των τιμών. Το επίτευγμα αυτό είναι ακόμη πιο αξιοσημείωτο αν λάβουμε υπόψη τις πολυάριθμες αναταραχές που χρειάστηκε να αντιμετωπίσει το ευρώ, όπως οι σημαντικές αυξήσεις της τιμής του πετρελαίου, σχεδόν σε διαρκή βάση καθώς και οι αυξήσεις των τιμών άλλων βασικών προϊόντων και η χρηματοπιστωτική κρίση, για να αναφέρουμε μόνο λίγες.

Επιπλέον, και αντικατοπτρίζοντας την αξιοπιστία της σταθερότητας των τιμών κατά την τελευταία 12ετία, οι προσδοκίες σε σχέση με τον πληθωρισμό παρέμειναν σταθερές σε επίπεδο που συμβαδίζει με το στόχο μας να διατηρηθεί το ποσοστό πληθωρισμού στην ευρωζώνη κάτω αλλά πλησίον του 2% μεσοπρόθεσμα. Η σταθερότητα αυτή είναι σημαντική για την αποτελεσματικότητα της νομισματικής πολιτικής, όπως η διασφάλιση της σταθερότητας των τιμών με πιο μακρόπνοο τρόπο. Κατά τη γνώμη μου, η σταθερότητα αυτή αποτελεί σαφή ένδειξη ότι οι χρηματοπιστωτικές αγορές και το ευρύ κοινό εμπιστεύονται σε μεγάλο βαθμό τη δέσμευσή μας και την ικανότητά μας να ακολουθήσουμε την ενιαία νομισματική πολιτική μας με τρόπο που να επιτρέπει την επίτευξη του στόχου της σταθερότητας των τιμών.

Το γεγονός ότι οι προσδοκίες σε σχέση με τον πληθωρισμό παρέμειναν σε μεγάλο βαθμό σταθερές ακόμη και κατά τη διάρκεια της χρηματοπιστωτικής κρίσης, όταν ορισμένοι σχολιαστές φαντάζονταν σενάρια αποπληθωρισμού και όταν ο πληθωρισμός ήταν αρνητικός για αρκετούς μήνες, μπορεί να θεωρηθεί ως ένδειξη της αξιοπιστίας της νομισματικής πολιτικής που ακολουθεί η ΕΚΤ. Υπό το πρίσμα των ανωτέρω, δεν διακρίνω το λόγο αλλαγής στον τρόπο άσκησης της νομισματικής πολιτικής κατά την τελευταία 12ετία.

7. Συχνά υποστηρίζεται ότι, λόγω διαρθρωτικών μεταβολών της παγκόσμιας οικονομίας, ο πληθωρισμός έχει μετατραπεί από πληθωρισμό των τιμών καταναλωτή σε πληθωρισμό των τιμών των περιουσιακών στοιχείων. Ποια είναι η άποψή σας επ' αυτού και τι αντίκτυπο εκτιμάτε ότι θα είχε μια τέτοια εξέλιξη στη νομισματική πολιτική;

Πριν από τη χρηματοπιστωτική κρίση, ένα από τα κύρια θέματα που συζητήθηκαν από παρατηρητές, ακαδημαϊκούς και πολιτικούς ήταν η αποκαλούμενη "μεγάλη εξομάλυνση". Παρατηρήθηκαν κατά τη διάρκεια της προηγούμενης 30ετίας μία πτωτική τάση του πληθωρισμού καθώς και αστάθεια, γεγονός που ερμηνεύθηκε ως αποτέλεσμα καλύτερης νομισματικής και δημοσιονομικής πολιτικής καθώς και διαρθρωτικών αλλαγών όπως η παγκοσμιοποίηση (πιθανότατα συνδυασμός αμφοτέρων των παραγόντων). Με τη χρηματοπιστωτική κρίση η προσοχή μετατοπίστηκε από την πραγματική οικονομία στις χρηματοπιστωτικές αγορές. Διατυπώθηκαν ισχυρισμοί ότι οι κεντρικές τράπεζες, ενώ αντιμετώπισαν με επιτυχία τον πληθωρισμό στα αγαθά και τις υπηρεσίες, αντιμετωπίζουν σήμερα μία νέα πρόκληση που θέτει ο πληθωρισμός στις τιμές των περιουσιακών στοιχείων.

Τούτο δεν αληθεύει εντελώς γιατί η διατήρηση της σταθερότητας των τιμών σε διαρκή βάση παραμένει πάντοτε μία πρόκληση. Οι κεντρικές τράπεζες δεν πρέπει να θεωρούν δεδομένο ότι η μάχη κατά του πληθωρισμού στις τιμές των αγαθών και των υπηρεσιών έχει κερδηθεί

οριστικά. Οι κεντρικές τράπεζες πρέπει να διατηρήσουν την αξιοπιστία που κέρδισαν με κόπο κατά την τελευταία 30ετία και να παραμείνουν επικεντρωμένες στο στόχο τους σε σχέση με τη σταθερότητα των τιμών.

Ταυτόχρονα, δεν μπορούμε να αρνηθούμε ότι η εξέλιξη των χρηματοπιστωτικών αγορών και η ολοκλήρωσή τους σε παγκόσμιο επίπεδο έχουν πιθανώς καταστήσει τη δυναμική των τιμών των περιουσιακών στοιχείων πιο σημαντική για τη νομισματική πολιτική σε σχέση με 30 χρόνια πριν. Παραδόξως, μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι η επιτυχία της νομισματικής πολιτικής στη χαλιναγώγηση των εξελίξεων σε σχέση με τη δυναμική του πληθωρισμού θα μπορούσε αφ' εαυτής να αποτελεί έναν από τους παράγοντες που, μειώνοντας τις προσαυξήσεις λόγω κινδύνων που ζητούν οι χρηματοπιστωτικές αγορές, ενδέχεται να έχουν συμβάλει στην τροφοδότηση μη διατηρήσιμων εξελίξεων σε ορισμένες τιμές περιουσιακών στοιχείων. Κοιτάζοντας μπροστά, η πρόκληση για τις κεντρικές τράπεζες συνίσταται στο να λάβουν δεόντως υπόψη τις επιπτώσεις των εξελίξεων στις τιμές των περιουσιακών στοιχείων για μεσοπρόθεσμους έως και μακροπρόθεσμους κινδύνους για τη σταθερότητα των τιμών.

Ωστόσο, η νομισματική πολιτική δεν είναι κατ' ανάγκη το πιο ενδεδειγμένο μέσο για την αντιμετώπιση των έντονων αυξήσεων των τιμών των πιστώσεων και των περιουσιακών στοιχείων. Πιο ενδεδειγμένη είναι ίσως η χρήση μακροπροληπτικών μέσων εστιασμένων στις πηγές χρηματοοικονομικής πληθωρικότητας. Ωστόσο, οι κεντρικές τράπεζες πρέπει να επενδύσουν στην κατανόηση της δυναμικής των χρηματοπιστωτικών αγορών και στις μεταβαλλόμενες σχέσεις μεταξύ του πραγματικού και του χρηματοπιστωτικού τομέα της οικονομίας.

Υπό αυτό το πρίσμα, ο έλεγχος της δημιουργίας νομισματικών και πιστωτικών ανισορροπιών και των εξελίξεων στις τιμές των περιουσιακών στοιχείων αποτελεί σημαντικό στοιχείο στο πλαίσιο μιας ισχυρής στρατηγικής νομισματικής πολιτικής. Ένας μεσοπρόθεσμος προσανατολισμός είναι επίσης κρίσιμης σημασίας. Η στρατηγική της ΕΚΤ έχει σχεδιαστεί ώστε να ενσωματώνει δεόντως στη συνήθη αξιολόγηση των κινδύνων για τη σταθερότητα των τιμών τους κινδύνους εκείνους που πηγάζουν από μη βιώσιμες νομισματικές και πιστωτικές δυναμικές καθώς και δυναμικές σε σχέση με τις τιμές των περιουσιακών στοιχείων που θα μπορούσαν να προκαλέσουν μακροπρόθεσμα οδυνηρές και απότομες προσαρμογές, ακόμη και λίγο μετά την εξέλιξη και ανάπτυξη των φουσκών των τιμών των περιουσιακών στοιχείων.

Η νομισματική ανάλυση διαδραματίζει ως εκ τούτου σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση των μεσομακροπρόθεσμων προοπτικών όσον αφορά τις εξελίξεις των τιμών. Η δέουσα συνεκτίμηση της αξιολόγησης των εξελίξεων σε σχέση με το χρήμα και τις πιστώσεις επιτρέπει την παρακολούθηση των αλληλεπιδράσεων μεταξύ της διαμόρφωσης των τιμών στις αγορές των περιουσιακών στοιχείων, των πιστωτικών δυνατοτήτων και της δημιουργίας ρευστότητας στον χρηματοπιστωτικό τομέα.

Η προσέγγιση αυτή είναι σημαντική, δεδομένου ότι βοηθά τη νομισματική πολιτική να υιοθετήσει μία προορατική στάση έναντι των αναδυομένων ανισορροπιών που αντικατοπτρίζονται στη δυναμική των νομισματικών και πιστωτικών μεγεθών. Με μία αντικυκλική νομισματική πολιτική μη βιώσιμης δυναμικής σε σχέση με το χρήμα, τις πιστώσεις και τις τιμές των περιουσιακών στοιχείων, η νομισματική πολιτική μπορεί καλύτερα να περιορίσει τη δημιουργία φουσκών στις τιμές των περιουσιακών στοιχείων αντί

να επεμβαίνει απλώς εκ των υστέρων όταν η φούσκα σκάσει και το κόστος σε όρους μακροοικονομικής αστάθειας μπορεί να είναι εξαιρετικά υψηλό.

8. *Πώς αξιολογείτε τον αντίκτυπο της αύξησης των τιμών των προϊόντων στη νομισματική πολιτική; Υπάρχει σύγκρουση, από την άποψη της νομισματικής πολιτικής, μεταξύ καταπολέμησης της ύφεσης και διατήρησης της επαγρύπνησης έναντι του πληθωρισμού (προσδοκίες);*

Όπως ήδη ανέφερα η νομισματική πολιτική της ΕΚΤ στρέφεται στη διατήρηση της σταθερότητας των τιμών μεσοπρόθεσμα. Ως εκ τούτου, έχει κρίσιμη σημασία να αξιολογηθεί εάν οι αυξήσεις στις τιμές των βασικών προϊόντων είναι μεταβατικού ή μόνιμου χαρακτήρα και εάν ενέχουν τον κίνδυνο να πυροδοτήσουν δευτερογενή αποτελέσματα.

Στην ουσία, εάν οι μεταβολές των τιμών των βασικών προϊόντων είναι προσωρινού χαρακτήρα, μπορεί κανείς να εξετάσει την αστάθεια του πληθωρισμού με βάση τις πρωτογενείς τους συνέπειες. Ωστόσο, ο κίνδυνος δευτερογενών συνεπειών πρέπει να αντιμετωπίζεται προκειμένου οι συνέπειες αυτές να μην έχουν διαρκείς επιπτώσεις στις μεσοπρόθεσμες προσδοκίες και εξελίξεις σε σχέση με τον πληθωρισμό. Η νομισματική πολιτική πρέπει, ειδικότερα, να εμποδίζει τις προσωρινές αυξήσεις του πληθωρισμού να οδηγούν στην εμφάνιση δευτερογενών συνεπειών κατά τον καθορισμό των μισθών και των τιμών, επί παραδείγματι λόγω τιμαριθμοποίησης των μισθών και των τιμών στον παρελθόντα πληθωρισμό ή γενικότερα στην επιδείνωση των προσδοκιών σε σχέση με τον πληθωρισμό.

Επιπλέον, στην περίπτωση που μία διαρκής ανοδική τάση στις τιμές των βασικών προϊόντων επηρεάζει συστηματικά τον πληθωρισμό υπάρχει μία ακόμη πιο πιεστική ανάγκη να αντιμετωπισθεί με προορατικό τρόπο ο κίνδυνος να υποσκάψει αυτή η επίμονη ανοδική απόκλιση από τον στόχο της σταθερότητας των τιμών τη διατήρηση των προσδοκιών όσον αφορά τον πληθωρισμό σε σταθερό επίπεδο. Στις περιπτώσεις αυτές, θα απαιτείτο μία προσαρμογή της νομισματικής πολιτικής, προκειμένου να προστατευθεί η σταθερότητα των τιμών και να διατηρηθεί σταθερό το επίπεδο των προσδοκιών όσον αφορά τον πληθωρισμό.

Στη σημερινή συγκυρία, η ΕΚΤ ελέγχει εκ του σύνεγγυς όλες τις εξελίξεις σε σχέση με τους κινδύνους όσον αφορά τη σταθερότητα των τιμών.

Όσον αφορά το δεύτερο τμήμα της ερώτησης, πιο μακροπρόθεσμα δεν τίθεται ζήτημα σύγκρουσης μεταξύ ανάπτυξης και πληθωρισμού. Αντιθέτως, η σταθερότητα των τιμών αποτελεί αναγκαίο όρο για τη βιώσιμη ανάπτυξη. Ως εκ τούτου, συμμερίζομαι πλήρως το σκεπτικό που υπαγόρευσε τις μέχρι σήμερα αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου. Η εκπλήρωση της πρωταρχικής εντολής της ΕΚΤ να εξασφαλίσει τη σταθερότητα των τιμών μεσοπρόθεσμα αποτελεί την κύρια συνεισφορά που μπορεί να προσφέρει η νομισματική πολιτική για την ενίσχυση της βιώσιμης οικονομικής ανάπτυξης και της δημιουργίας θέσεων εργασίας στην οικονομία της ευρωζώνης.

9. *Με την επιφύλαξη του στόχου της σταθερότητας των τιμών, πώς κατά την άποψή σας θα έπρεπε η ΕΚΤ να εκπληρώσει τις δευτερεύουσες δεσμεύσεις της που απορρέουν από τη Συνθήκη (να συμβάλει στην οικονομική ανάπτυξη και την πλήρη απασχόληση) και ποια μέσα θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει η ΕΚΤ για να το επιτύχει;*

Η ύπαρξη δευτερευουσών δεσμεύσεων βάσει του άρθρου 127 της Συνθήκης για τη

Λειτουργία της ΕΕ δεν συνεπάγεται σύγκρουση μεταξύ του πρωταρχικού στόχου της ΕΚΤ για τη διατήρηση της σταθερότητας των τιμών και της στήριξης της γενικότερης οικονομικής πολιτικής στην Ένωση.

Υφίσταται ευρεία συναίνεση, τόσο από τους κύκλους της ακαδημαϊκής έρευνας όσο και από την ιστορική εμπειρία όσον αφορά το γεγονός ότι μια κεντρική τράπεζα δεν μπορεί να επηρεάσει την οικονομική ανάπτυξη κατά βιώσιμο τρόπο αλλάζοντας την προσφορά χρήματος αλλά ότι, αντίθετα, μπορεί να συμβάλει στην ανάπτυξη, ευνοώντας ένα περιβάλλον σταθερότητας. Μέσω της συγκράτησης των πληθωριστικών προσδοκιών σε ένα σταθερό επίπεδο, η αξιόπιστη επίτευξη εκ μέρους της κεντρικής τράπεζας ενός περιβάλλοντος σταθερότητας των τιμών προάγει τη γενική μακροοικονομική σταθερότητα, η οποία θωρακίζει με τον καλύτερο τρόπο την οικονομία από τις συνέπειες απρόβλεπτων αναταράξεων.

Εν προκειμένω, θα ήθελα να παρατηρήσω ότι – ακριβώς χάρη στην αξιοπιστία της και χωρίς να θέσει σε κίνδυνο τη σταθερότητα των τιμών – η ΕΚΤ στάθηκε πράγματι ικανή να παράσχει καίρια στήριξη στην οικονομία κατά τη διάρκεια της τελευταίας χρηματοπιστωτικής κρίσης με περικοπές των συμβατικών επιτοκίων σε ιστορικά χαμηλά επίπεδα και επιπλέον με "πρωτότυπα μέτρα", προκειμένου να εξασφαλιστεί η ομαλή μετάδοση της νομισματικής πολιτικής.

Επιπλέον, όπως είδαμε κατά τα τελευταία έτη, η χρηματοπιστωτική αστάθεια απειλεί σοβαρά την ανάπτυξη και την απασχόληση. Η ανάλυση των εν εξελίξει κινδύνων για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και η συμμετοχή στις εποπτικές, ρυθμιστικές και λοιπές χρηματοπιστωτικές πολιτικές πλαίσια για την ενίσχυση της αντοχής του χρηματοπιστωτικού συστήματος και την αντιμετώπιση των κινδύνων που απειλούν τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, απευθείας σε τομείς όπου η ΕΚΤ έχει αρμοδιότητα ή με τη συμμετοχή της σε άλλα σώματα, αποτελούν επίσης τρόπους συμβολής στη δημιουργία συνθηκών βιώσιμης ανάπτυξης.

10. Πώς κρίνετε τη θεσμική σχέση μεταξύ ΕΚΤ, Συμβουλίου και/ή Ευρωομάδας; Εκτιμάτε ότι ο συντονισμός και η οικονομική εποπτεία στους κόλπους της Ευρωομάδας πρέπει να βελτιωθούν;

Η ΕΚΤ συμμετέχει σε μόνιμη βάση και σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της Συνθήκης στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου ECOFIN, της Ευρωομάδας και των προπαρασκευαστικών τους επιτροπών. Επιπλέον, ο Πρόεδρος της ΕΚΤ λαμβάνει συχνά μέρος σε συνόδους του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου όπου συζητούνται θέματα της αρμοδιότητας της ΕΚΤ. Κατ' αναλογία, ο πρόεδρος του Συμβουλίου Ecofin καθώς και ο επίτροπος οικονομικών υποθέσεων προσκαλούνται τακτικά στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΚΤ. Μία τέτοια στενή θεσμική σχέση επιτρέπει στην ΕΚΤ να ενημερώνει τους υπουργούς για τις αποφάσεις της σε σχέση με τη νομισματική πολιτική και την αξιολόγηση των οικονομικών και χρηματοπιστωτικών εξελίξεων.

Επιπλέον, η ΕΚΤ συζητεί με τα κράτη μέλη της ΕΕ για τη δημοσιονομική και διαρθρωτική πολιτική τους και τις λοιπές μακροοικονομικές πολιτικές (στο πλαίσιο της οικονομικής εποπτείας της ΕΕ), τις διεθνείς χρηματοπιστωτικές υποθέσεις και τις πολιτικές του χρηματοπιστωτικού τομέα.

Ως εκ τούτου, υπάρχουν πολλές ευκαιρίες αλληλεπίδρασης της ΕΚΤ με το Συμβούλιο και την Ευρωομάδα, έχοντας κατά νου τις αντίστοιχες ευθύνες των διαφόρων θεσμικών οργάνων και την ανεξαρτησία της ΕΚΤ.

Παρόλα αυτά, τα κράτη μέλη πρέπει να βελτιώσουν περαιτέρω τον πολιτικό συντονισμό, η δε οικονομική εποπτεία πρέπει να ενισχυθεί. Συγκεκριμένα, προκειμένου να εξασφαλίσει την εύρυθμη λειτουργία της ΟΝΕ και να αντεπεξέλθει πλήρως στις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη συμμετοχή σε έναν ενιαίο συναλλαγματικό χώρο, η Ευρωομάδα πρέπει να επικεντρώσει τις συζητήσεις της στην επίτευξη βιώσιμων φορολογικών θέσεων στην ευρωζώνη, ενισχύοντας το δυναμικό ανάπτυξης της και, σε γενικές γραμμές, να αποφύγει την εμφάνιση μη βιώσιμων ανισορροπιών. Τούτο απαιτεί επίσης ενισχυμένη ισότιμη πίεση μεταξύ των κρατών μελών.

11. Ποια είναι η γνώμη σας για τα σχέδια νομοθετικών προτάσεων που συζητούνται σήμερα σε σχέση με τη "μεταρρύθμιση της οικονομικής διακυβέρνησης";

Οι σημερινές προσπάθειες για ενίσχυση της οικονομικής διακυβέρνησης στην ΕΕ και την ευρωζώνη έχουν τεράστια σημασία. Ιδιαίτερα στην ευρωζώνη, υφίσταται η ανάγκη να εμβυθυνθεί και να διευρυνθεί η εποπτεία με τρόπο ώστε να αντικατοπτρίζεται ο υψηλός βαθμός οικονομικής ολοκλήρωσης που έχει ήδη επιτευχθεί και να υποστηριχθεί η εύρυθμη λειτουργία της ΟΝΕ.

Οι ισχύοντες κανόνες και διαδικασίες δεν διασφάλισαν συνετές φορολογικές πολιτικές σε όλες τις χώρες: πολλά κράτη μέλη εισήλθαν στην κρίση με ένα ήδη υψηλό δημόσιο χρέος και ανεπαρκή περιθώρια ελιγμών. Επιπλέον, οι μακροοικονομικές ανισορροπίες δεν κατέλαβαν τη δέουσα θέση στο σχεδιασμό της διακυβέρνησης της ΟΝΕ: οι εντάσεις λόγω δημοσίου χρέους έπληξαν όχι μόνο χώρες με προβλήματα δημοσίων οικονομικών αλλά και εκείνες με υψηλό εξωτερικό έλλειμμα, μη ισόρροπη ανάπτυξη και/ή εξαιρετικά χρεωμένο ιδιωτικό τομέα. Τέλος, εξακολουθούσε να μην υπάρχει το κατάλληλο πλαίσιο για τη διασφάλιση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας της ευρωζώνης σε καταστάσεις κρίσης.

Επομένως, η νέα έμφαση στη διόρθωση του υψηλού κυβερνητικού χρέους και η περιστολή των δημοσίων δαπανών αποτελούν σημαντικά βήματα για την ενίσχυση της φορολογικής εποπτείας. Επιπλέον, η δημιουργία διαρκών μακροοικονομικών ανισορροπιών στην ευρωζώνη πρέπει να αντιμετωπιστεί πειστικά στο νέο αυτό πλαίσιο. Υποστηρίζω ως εκ τούτου σθεναρά τη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής της εποπτείας. Προκειμένου να είναι αποτελεσματικό, το νέο μακροοικονομικό πλαίσιο εποπτείας πρέπει να επικεντρώνεται στις πλέον επιβλαβείς ανισορροπίες, ιδιαίτερα στη διαρκή απώλεια ανταγωνιστικότητας και να λαμβάνει υπόψη τις ιδιομορφίες της ευρωζώνης.

Η καθιέρωση του αποκαλούμενου "Ευρωπαϊκού Εξαμήνου" πρέπει να εξασφαλίσει ότι οι διάφορες εποπτικές διαδικασίες θα οδηγήσουν σε συγκεκριμένα αποτελέσματα παραμένοντας νομικά και διαδικαστικά διαχωρισμένες.

Χαιρετίζω τις προσπάθειες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για καθιέρωση μεγαλύτερου αυτοματισμού στις διαδικασίες εποπτείας με τρόπο ώστε να υπάρχει άμεση αντίδραση σε περίπτωση παρέκκλισης από τις αρχές που διέπουν μία υγιή πολιτική. Κατά την άποψή μου, τούτο αποτελεί τη βάση για τη βελτίωση της συμμόρφωσης με τις συστάσεις πολιτικής και την ενίσχυση της αξιοπιστίας του εποπτικού πλαισίου. Θα έπρεπε ως εκ τούτου να

εκμεταλλευτούμε κάθε σχετική δυνατότητα, περιλαμβανομένης της μεγαλύτερης χρήσης της αντίστροφης ειδικής πλειοψηφίας όπου αυτό είναι δυνατό: προτάσεις του Κοινοβουλίου για την καθιέρωση πολιτικών μέτρων και μέτρων για την ενίσχυση της καλής φήμης προκειμένου να ενισχυθεί η έγκαιρη συμμόρφωση με το εποπτικό πλαίσιο, πιο έγκαιρη και σταδιακή επιβολή οικονομικών κυρώσεων και καθιέρωση ενός νέου προστίμου σε περίπτωση αλλοίωσης των στατιστικών στοιχείων και αυστηρότερες ελάχιστες απαιτήσεις για τα εθνικά δημοσιονομικά πλαίσια των χωρών της ευρωζώνης αποτελούν περαιτέρω βήματα προς τη σωστή κατεύθυνση προκειμένου η εποπτεία να καταστεί περισσότερο αποτελεσματική και να διορθωθούν κάποια από τα λάθη του παρελθόντος.

Έχει σήμερα μεγάλη σημασία η μεταρρυθμιστική τάση που δημιουργήθηκε να χρησιμοποιηθεί, ώστε να ολοκληρωθεί με επιτυχία ο συνεχιζόμενος τριμερής διάλογος έως τον Ιούνιο του 2011, προθεσμία που έθεσε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, με τρόπο ώστε να προκύψει ένας φιλόδοξος συμβιβασμός μεταξύ Συμβουλίου και Κοινοβουλίου, με τη συμμετοχή επίσης της Επιτροπής, στο πλαίσιο του οποίου θα αξιοποιηθούν πλήρως οι δυνατότητες που παρέχουν οι Συνθήκες.

12. Σε ποιους ρόλους, σχέσεις και προκλήσεις θεωρείτε ότι θα κληθούν να ανταποκριθούν η ΕΚΤ και ο επικείμενος Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Σταθεροποίησης;

Το χρονοδιάγραμμα του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθεροποίησης που συμφωνήθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 24-25 Μαρτίου 2011 προβλέπει τη συμμετοχή της ΕΚΤ σε ορισμένα τμήματα των διαδικασιών του μηχανισμού αυτού.

Κατά πρώτο λόγο, κατόπιν αιτήματος για οικονομική βοήθεια κράτους μέλους της ευρωζώνης, η ΕΚΤ θα αξιολογήσει από κοινού με την Επιτροπή και το ΔΝΤ εάν υφίσταται κίνδυνος για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της ευρωζώνης στο σύνολό της που να δικαιολογεί ενεργοποίηση του μηχανισμού σταθεροποίησης και στην περίπτωση αυτή θα πραγματοποιήσει ενδελεχή ανάλυση της βιωσιμότητας του χρέους.

Κατά δεύτερο λόγο, στην περίπτωση που, βάσει μιας ανάλυσης βιωσιμότητας, συναχθεί το συμπέρασμα ότι ένα πρόγραμμα μακροοικονομικής προσαρμογής μπορεί ρεαλιστικά να αποκαταστήσει το δημόσιο χρέος σε μία βιώσιμη δίοδο, η ΕΚΤ από κοινού με την Επιτροπή και το ΔΝΤ θα αξιολογήσει τις πραγματικές χρηματοπιστωτικές ανάγκες του σχετικού κράτους μέλους.

Κατά τρίτο λόγο, η ΕΚΤ θα συμβάλει με την τεχνική της εμπειρογνωμοσύνη όπου αυτό χρειάζεται, στη διαπραγμάτευση ενός προγράμματος μακροοικονομικής προσαρμογής και στον επακόλουθο έλεγχο της εφαρμογής του προγράμματος αυτού. Τούτο ακολουθεί την καθιερωμένη πρακτική για τη Σύμβαση Δανειακής Διευκόλυνσης της Ελλάδας και για την παροχή στήριξης στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Διευκόλυνσης Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF) και του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Χρηματοοικονομικής Σταθεροποίησης (EFSM).

Ως προς τις δραστηριότητες νομισματικής πολιτικής του συστήματος του ευρώ, οι χρεωστικοί τίτλοι στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθεροποίησης (όπως τα ομόλογα EFSF) θα είναι επιλέξιμοι ως πρόσθετη ασφάλεια· ο ίδιος ο μηχανισμός δεν θα έχει πρόσβαση στις δραστηριότητες νομισματικής πολιτικής του συστήματος του ευρώ.

13. Ποια θα ήταν η σημασία της έκδοσης ευρωομολόγων για την οικονομική διακυβέρνηση στη ζώνη του ευρώ;

Τα ευρωομόλογα ή ομόλογα για τα οποία εγγυώνται από κοινού και εις ολόκληρον όλα τα κράτη μέλη της ευρωζώνης, έχουν προταθεί ως μέσο για να αυξηθεί το μέγεθος και η ρευστότητα των αγορών κρατικών ομολόγων που με τη σειρά τους θα μειώσουν το κόστος δανεισμού και θα συστήσουν έναν πιθανό μηχανισμό επίλυσης της τρέχουσας κρίσης του κρατικού χρέους.

Ωστόσο, το ισχύον θεσμικό πλαίσιο εντός του οποίου οι φορολογικές πολιτικές είναι αποκεντρωμένες δεν είναι συμβατό με την έννοια των ευρωομολόγων όπως εκτέθηκε παραπάνω. Ένα ενιαίο ιδιαίτερα μακροπρόθεσμο επιτόκιο σε κλίμακα ευρωζώνης θα συνιστούσε μία έμμεση επιδότηση εκ μέρους των υγιών από πλευράς προϋπολογισμού κρατών μελών προς τα κράτη μέλη που είναι λιγότερο υγιή. Τούτο θα μπορούσε να επιβραβεύσει μη υγιείς πολιτικές και στο μέλλον να περιορίσει τα κίνητρα για δημοσιονομική σύνεση. Ταυτόχρονα, ενδέχεται να μεταφερθούν τα οφέλη από μία υγιή δημοσιονομική πολιτική κάποιων κρατών μελών σε άλλα κράτη.

Υπάρχουν πιο πολύπλοκες προτάσεις, στο πλαίσιο των οποίων τα ευρωομόλογα δεν αντικαθιστούν πλήρως τις εθνικές εκδόσεις, στο στάδιο αυτό όμως φαίνεται να παρουσιάζουν τεχνικά και οικονομικά προβλήματα.

Για τους λόγους αυτούς, η έκδοση ευρωομολόγων θα φαινόταν προσήκουσα μόνο εντός ενός θεσμικού πλαισίου, στο οποίο κάποιο τμήμα της δημοσιονομικής αρμοδιότητας μεταφέρεται από το εθνικό επίπεδο σε επίπεδο Ένωσης εσωτερικεύοντας έτσι τόσο τα οφέλη όσο και τις ευθύνες σε σχέση με την έκδοση ευρωομολόγων.

Μια τέτοια προσέγγιση ωστόσο, θα απαιτούσε μείζονες θεσμικές αλλαγές που είναι μάλλον απίθανο να τύχουν ευρείας υποστήριξης στην παρούσα συγκυρία.

14. Με ποιο τρόπο θα έπρεπε κατά την άποψή σας να αντιδράσει η ΕΚΤ στην περίπτωση που ένα κούρεμα στα κυβερνητικά ομόλογα ενός κράτους μέλους της ευρωζώνης καταστεί πραγματικότητα;

Ένα κούρεμα των κυβερνητικών ομολόγων είναι συνέπεια της διαδικασίας αναδιάρθρωσης του δημοσίου χρέους. Μία αναδιάρθρωση του χρέους είναι επιλογή το κόστος της οποίας ενδέχεται να υπερβαίνει τα οφέλη.

Στην περίπτωση που εφαρμοστεί πλήρως το πρόγραμμα προσαρμογής για την Ελλάδα, ο λόγος χρέος προς ΑΕΠ θα αρχίσει να μειώνεται με διατηρήσιμο τρόπο μετά το 2013. Είναι σαφές ότι τούτο αποτελεί μείζονα πρόκληση. Ωστόσο, συγκρινόμενη με οποιαδήποτε άλλη εναλλακτική λύση, η υλοποίηση του οικονομικού προγράμματος παραμένει κατά πάσα πιθανότητα η λιγότερη δαπανηρή λύση για όλους τους ενδιαφερόμενους.

Σε περίπτωση αναδιάρθρωσης, θα υπονομευθεί η επαρκής ασφάλεια των σχετικών κρατικών ομολόγων και πιθανώς όλων των υπόλοιπων εκδοτών της χώρας. Κατά τον ίδιο τρόπο, η οικονομική ευρωστία των εγχώριων τραπεζών (που είναι γενικά πολύ εκτεθειμένες στα αναδιαρθρωμένα ομόλογα) είναι πολύ πιθανό να θιγεί.

Επιπλέον, η αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους θα ενείχε σοβαρούς χρηματοπιστωτικούς και μακροοικονομικούς κινδύνους. Μία αναδιάρθρωση σε κράτος μέλος της ευρωζώνης εγκυμονεί σοβαρό κίνδυνο αποσταθεροποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος με δυσμενείς συνέπειες για τις προοπτικές ανάπτυξης της ευρωζώνης.

Τέλος, δεν θα μπορούσαν να αποκλειστούν σημαντικές επιπτώσεις σε άλλες χώρες της ευρωζώνης με αρνητικές συνέπειες στην εμπιστοσύνη και στις προσδοκίες περαιτέρω αναδιάρθρωσης στην ενδιαφερόμενη χώρα ή αλλού. Ενδέχεται δε να δημιουργηθούν σε όλες τις χώρες της ευρωζώνης αμφιβολίες ως προς τη βιωσιμότητα του χρέους και την αύξηση των spread.

Ο τρόπος επίλυσης κάθε κρίσης που αφορά το δημόσιο χρέος στη ζώνη του ευρώ έγκειται στη δημοσιονομική πειθαρχία και, εφόσον χρειάζεται, στη δημοσιονομική σταθεροποίηση. Πιο συγκεκριμένα, οι χώρες θα έπρεπε να διατηρήσουν τις φιλόδοξες προσπάθειες σταθεροποίησης μέχρις ότου διορθωθούν τα υπερβολικά ελλείμματα, διευκρινίζοντας σαφώς τα υποκείμενα φορολογικά μέτρα και τα μέτρα που αφορούν τις δαπάνες το συντομότερο δυνατό. Η δημοσιονομική διακυβέρνηση θα έπρεπε να ενισχυθεί (με την έγκριση αυστηρών πολυετών δημοσιονομικών κανόνων με κυρώσεις σε περίπτωση μη συμμόρφωσης) προκειμένου να ενισχυθεί η αξιοπιστία των δημοσιονομικών στόχων κατά τα επόμενα έτη. Στην περίπτωση χωρών στις οποίες εφαρμόζονται προγράμματα ΕΕ/ΔΝΤ, η πλήρης εφαρμογή του προγράμματος θεωρείται ο μόνος τρόπος προκειμένου να αποκατασταθεί η δημοσιονομική πειθαρχία της χώρας και η αξιοπιστία της έναντι των πιστωτών. Οι οικονομικές μεταρρυθμίσεις για την τόνωση της ανταγωνιστικότητας και της ανάπτυξης είναι επίσης κρίσιμης σημασίας.

Ως εκ τούτου, στην ατυχή περίπτωση που επαληθευθεί ένα τέτοιο σενάριο, η ΕΚΤ θα πρέπει βεβαίως να ενεργήσει εντός των ορίων που προβλέπει η Συνθήκη (βλ. επίσης ερώτηση 16).

15. Η εντολή της ΕΚΤ και το γεγονός ότι έχει στην κατοχή της ομόλογα κρατών μελών της Ευρωζώνης δημιουργεί σύγκρουση συμφερόντων;

Θα επιθυμούσα κατ' αρχάς να υπενθυμίσω τρία ουσιώδη στοιχεία του Προγράμματος Αγορών Κινητών Αξιών (SMP): είναι εκ φύσεως προσωρινό, με περιορισμένη οικονομική χρηματοδότηση και οι νομισματικές του επιπτώσεις είναι πλήρως αποστειρωμένες.

Η απόφαση για αγορά κυβερνητικών ομολόγων των χωρών της ευρωζώνης ελήφθη (πέραν των άλλων προσωρινών ειδικών πολιτικών μέτρων που έχουν ήδη ληφθεί) για να υποστηριχθεί το βάθος και η ρευστότητα των τμημάτων της αγοράς τίτλων ιδιωτικού και δημοσίου χρέους της ευρωζώνης που είχαν αρχίσει να μην λειτουργούν, προκειμένου να προστατευθεί η λειτουργία του μηχανισμού μετάδοσης της νομισματικής πολιτικής. Η λειτουργία αυτή είναι απαραίτητη για την αποτελεσματική άσκηση της νομισματικής πολιτικής. Η σχετική παρέμβαση της ΕΚΤ σε ορισμένες αγορές κρατικών ομολόγων ήταν ουσιώδους σημασίας επιτρέποντας στην ΕΚΤ να εξακολουθήσει να πράττει το καθήκον της και συγκεκριμένα να εξασφαλίζει σταθερότητα των τιμών μεσοπρόθεσμα στο σύνολο της ευρωζώνης.

Ως εκ τούτου, οι ενέργειες της ΕΚΤ προκειμένου να συνεχίσει να επιτελεί την αποστολή της επ' ουδενί επηρεάζονται από το γεγονός ότι κατέχει κρατικά ομόλογα ορισμένων χωρών της ευρωζώνης. Η ΕΚΤ προτίθεται να κρατήσει τα ομόλογα που αγόρασε μέχρι να λήξουν. Ο

ισολογισμός της δεν επηρεάζεται επομένως από τις οποιεσδήποτε διακυμάνσεις στις τιμές της αγοράς λόγω αλλαγών στη νομισματική πολιτική. Γενικότερα, οι αποφάσεις για τυποποιημένα μέτρα της ΕΚΤ - βασικά επιτόκια ΕΚΤ - λαμβάνονται ανεξάρτητα από τα ειδικά μέτρα. Τούτο εξασφαλίζει ότι η νομισματική πολιτική της ΕΚΤ μπορεί να προσαρμόζεται έγκαιρα για την αντιμετώπιση των κινδύνων που απειλούν τη σταθερότητα των τιμών μεσοπρόθεσμα, αντιμετωπίζοντας ταυτόχρονα τα εμπόδια που παρακωλύουν τη λειτουργία του μηχανισμού μετάδοσης με ειδικά μέτρα.

Επιτρέψτε μου να προσθέσω ότι η απλή δυνατότητα παρεμβάσεων στην αγορά ομολόγων συνέβαλε ενδεχομένως στον περιορισμό της μετάδοσης από τις χώρες που πλήττονται άμεσα από την κρίση του εθνικού χρέους σε άλλες χώρες, μετάδοση που χωρίς το πρόγραμμα για τις αγορές τίτλων θα παρεμπόδιζε τη διαδικασία νομισματικής μετάβασης στο σύνολο της ευρωζώνης.

16. Ο Πρόεδρος της ΕΚΤ απείλησε να αποσύρει ρευστότητα από τον τραπεζικό τομέα ενός κράτους μέλους της ευρωζώνης στην περίπτωση που το εν λόγω κράτος αποπειραθεί να αναδιάρθρωσει το δημόσιο χρέος του. Έχετε τη βούληση να χρησιμοποιήσετε τις εξουσίες σας κατά τέτοιο ή παρόμοιο τρόπο;

Το ευρωσύστημα μπορεί απλώς να παρέχει ρευστότητα σε οικονομικά υγιείς τράπεζες με τα δέοντα ανταλλάγματα σύμφωνα με τη ΣΛΕΕ και το καταστατικό του ΕΣΚΤ. Σήμερα η ΕΚΤ αποδέχεται τα ελληνικά ομόλογα ως το κατάλληλο αντάλλαγμα μετά την αναστολή της εφαρμογής του ελαχίστου ορίου πιστώσεων στην απαίτηση επιλεξιμότητας των ανταλλαγμάτων και για το λόγο αυτό η ΕΚΤ ανέλυσε προσεκτικά το πρόγραμμα ΕΕ/ΔΝΤ και το ενέκρινε ως κατάλληλο για την αντιμετώπιση της τρέχουσας κρίσης του χρέους. Η θετική αυτή αξιολόγηση και η ισχυρή δέσμευση της ελληνικής κυβέρνησης να εφαρμόσει πλήρως το πρόγραμμα αποτελούν επομένως τη βάση για την αναστολή που ανακοινώθηκε (βλ. ερώτηση 14).

Το πρόγραμμα αυτό δεν λαμβάνει υπόψη την αναδιάρθρωση του χρέους. Αντίθετα διαβεβαιώνει ότι η Ελλάδα θα εξοφλήσει πλήρως και έγκαιρα το χρέος της. Υπό αυτήν την έννοια, η προσήλωση στο πρόγραμμα προσθέτει αξιοπιστία στο ελληνικό χρέος προκειμένου να χαρακτηριστεί ως επιλέξιμη εγγύηση.

17. Πώς αξιολογείτε τις αυξανόμενες απαιτήσεις και οφειλές των μελών της ΕΚΤ στο πλαίσιο του στόχου II;

Ο στόχος 2 απαιτήσεις και οφειλές στην ΕΚΤ αντικατοπτρίζει τις διασυνοριακές ροές μεταξύ τραπεζών στην ευρωζώνη: στην περίπτωση διασυνοριακών ροών μέσω του συστήματος πληρωμής στόχος 2, η εθνική κεντρική τράπεζα του οφειλέτη σε μία δεδομένη χώρα αναλαμβάνει υποχρέωση έναντι της εθνικής κεντρικής τράπεζας του δικαιούχου σε άλλη χώρα. Τούτο δημιουργεί υποχρεώσεις εντός του ευρωσυστήματος που συγκεντρώνονται και εκκαθαρίζονται στο τέλος μιας εργάσιμης ημέρας γεγονός που έχει ως αποτέλεσμα κάθε εθνική κεντρική τράπεζα να έχει είτε μία απαίτηση είτε μία οφειλή έναντι της ΕΚΤ.

Μία εθνική κεντρική τράπεζα αναπτύσσει μία οφειλή στόχου 2 έναντι της ΕΚΤ στην περίπτωση που παρέχονται στους αντισυμβαλλόμενούς της (δηλαδή τις τράπεζες στις οποίες δανείζει ρευστό έναντι εγγυήσεων) περισσότερα κεφάλαια από όσο χρειάζονται υπό κανονικές συνθήκες (στο οικονομικό μέγεθος, η κανονική ανάγκη ισούται με το άθροισμα

των αποθεματικών των τραπεζών που κατέχει η κεντρική εθνική τράπεζα συν τους "καθαρούς αυτόνομους παράγοντες" - ιδίως χαρτονομίσματα που κυκλοφορούν και κυβερνητικές καταθέσεις στην κεντρική εθνική τράπεζα μείον τα καθαρά οικονομικά περιουσιακά στοιχεία της κεντρικής εθνικής τράπεζας. Σήμερα, επί παραδείγματι οι κεντρικές εθνικές τράπεζες της Ιρλανδίας, Ελλάδας, Πορτογαλίας και Ισπανίας έχουν αρνητικό ισοζύγιο δηλαδή οφειλή έναντι της ΕΚΤ.

Πράγματι, στη σημερινή κρίση ορισμένες εμπορικές τράπεζες αντιμετωπίζουν δυσκολίες πρόσβασης στην αγορά για χρηματοδότηση που πιθανώς επιτείνονται από τις αποσύρσεις καταθέσεων. Προκειμένου να αντισταθμίσουν τις διασυννοριακές εκροές, η ρευστότητα των τραπεζών πρέπει να καλυφθεί από την κεντρική εθνική τράπεζα. Αντίθετα, σε χώρες όπου οι τράπεζες αντιμετωπίζουν διασυννοριακές εισροές, οι τράπεζες χρειάζονται λιγότερη ρευστότητα από την αντίστοιχη κεντρική τους τράπεζα σε σχέση με τις κανονικές συνθήκες (η κεντρική τράπεζα αναπτύσσει μία απαίτηση στόχου 2 έναντι της ΕΚΤ).

Όπως έχω ήδη κατ' επανάληψη αναφέρει, είναι ουσιώδες να αντιμετωπισθεί η δυσανάλογη προσφορά ορισμένων τραπεζών στο ευρωπαϊκό σύστημα δημοπρασιών αναχρηματοδότησης.

Η απαίτηση στόχου 2 στα ισοζύγια μιας εθνικής κεντρικής τράπεζας δεν συνιστά ωστόσο αφ' εαυτής έκθεση της σχετικής κεντρικής τράπεζας σε οικονομικό κίνδυνο.

18. Με ποιο τρόπο θα εξασφαλίσετε τη διαφάνεια σε σχέση με τις αγορές κρατικών ομολογιών από την ΕΚΤ στη δευτερογενή αγορά ομολόγων και τα καλυμμένα ομόλογα (Πρόγραμμα Αγοράς Καλυμμένων Ομολογιών); Θα αποκαλύψετε ποια ομόλογα αγοράστηκαν και σε ποια τιμή;

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι το Διοικητικό Συμβούλιο χαρακτηρίζεται από διαφάνεια σε σχέση με το σύνολο των ποσών που αγόρασε στο πλαίσιο αμφοτέρων των προγραμμάτων. Όπως γνωρίζετε, το CBPP (Πρόγραμμα Αγοράς Καλυμμένων Ομολογιών) έληξε τον Ιούνιο του 2010 όταν έφτασε το εξαγγελθέν ποσό των 60 δισεκατομμυρίων ευρώ. Το ποσό που εκκρεμεί δημοσιεύεται καθημερινά στην ιστοσελίδα της ΕΚΤ. Το ίδιο ισχύει για το SMP (Πρόγραμμα Αγοράς Τίτλων), όπου το ποσό που εκκρεμεί δημοσιεύεται σε εβδομαδιαία βάση και περιλαμβάνεται στην εβδομαδιαία χρηματοπιστωτική δήλωση καθώς και στην εξαγγελία της εβδομαδιαίας δραστηριότητας απορρόφησης με στόχο να αποστειρωθούν οι αγορές ομολογιών στο πλαίσιο του SMP.

Κατά δεύτερο λόγο, θα επιθυμούσα να υπενθυμίσω το στόχο αμφοτέρων των προγραμμάτων που είναι η προστασία της λειτουργίας του μηχανισμού μετάδοσης της νομισματικής πολιτικής στην ευρωζώνη. Για το σκοπό αυτό το CBPP είχε ως στόχο τη στήριξη ενός τμήματος της αγοράς που επλήγη κατά την χρηματοπιστωτική κρίση, κάτι που είναι σημαντικό για τη διατήρηση της ροής πιστώσεων στην οικονομία. Το SMP ξεκίνησε μόλις ξέσπασε η κρίση του χρέους το Μάιο του 2010. Στην περίπτωση αυτή επικεντρώνεται σε κινητές αξίες όπως τα κυβερνητικά ομόλογα που εκδίδονται στα κράτη μέλη της ευρωζώνης, κάτι που είναι ζωτικής σημασίας για τη διαδικασία μετάδοσης της νομισματικής πολιτικής, δεδομένου ότι διαδραματίζουν συνήθως βασικό ρόλο στα ισοζύγια των τραπεζών.

Η πλήρης αποκάλυψη της θέσης της ΕΚΤ σχετικά με την κάθε κινητή αξία που αγόρασε στο πλαίσιο των δύο προγραμμάτων θα καθιστούσε δυσκολότερη την προσπάθεια της ΕΚΤ να επιτύχει το στόχο της. Επί παραδείγματι, οι συμμετέχοντες στην αγορά θα μπορούσαν να

είχαν επιχειρήσει να αντλήσουν κέρδος από το SMP αναπτύσσοντας εμπορικές στρατηγικές υψηλής συχνότητας, γεγονός που θα αποτελούσε σοβαρό εμπόδιο στην αποτελεσματικότητα του προγράμματος. Οι συνέπειες της έλλειψης αποτελεσματικότητας του SMP θα παρεμπόδιζαν το μηχανισμό μετάδοσης της νομισματικής πολιτικής που αποτελεί τη βάση της ΕΚΤ για την επίτευξη του στόχου της για διατήρηση της σταθερότητας των τιμών στην ευρωζώνη.

Κατά την εκτίμηση του Διοικητικού Συμβουλίου, το κόστος αποκάλυψης πληροφοριών σχετικά με την κάθε κινητή αξία που αγόρασε η ΕΚΤ υπερβαίνει κατά πολύ τα οφέλη. Για το λόγο αυτό, αποφασίσαμε να μην αποκαλύπτουμε εν λεπτομερεία την κατανομή των αγορών και δεν προβλέπουμε κάποια τέτοια αποκάλυψη.

19. Οι φούσκες στις αγορές ακινήτων διαδραμάτισαν σημαντικό ρόλο στην παρούσα οικονομική κρίση. Ποια μέτρα συνιστάτε στους ευρωπαϊούς διαμορφωτές της πολιτικής προκειμένου να περιοριστούν οι διακυμάνσεις των τιμών των περιουσιακών στοιχείων στις ευρωπαϊκές αγορές ακινήτων στο μέλλον;

Η κρίση επιβεβαίωσε ότι το σπάσιμο της φούσκας των τιμών των περιουσιακών στοιχείων έχει σοβαρές επιπτώσεις στην πραγματική οικονομία. Η πρόσφατη εμπειρία, όπως και σε προηγούμενες περιπτώσεις, έδειξε ότι οι φούσκες των τιμών των περιουσιακών στοιχείων και η απόκλιση της αξίας των ακινήτων από την "βασική" τους αξία συνοδεύεται από μία δυναμική δημιουργία ανισορροπιών στον ιδιωτικό τομέα.

Μία πρώτη σύσταση είναι επομένως ο εκ του σύνεγγυς έλεγχος του χαρακτήρα των κινήσεων της τιμής των περιουσιακών στοιχείων και η δημιουργία ενός ανωτάτου ορίου χρέους καθώς και η επένδυση σε εργαλεία για τον εντοπισμό ανισορροπιών και αποκλίσεων. Εξετάζοντας διαρκώς και εν λεπτομερεία τις εξελίξεις σε σχέση με το χρήμα και τις πιστώσεις, κάτι που είναι εγγενές στη στρατηγική νομισματικής πολιτικής της ΕΚΤ, είναι δυνατή η αποκόμιση σημαντικών πληροφοριών σχετικά με την αλληλεπίδραση της υπερβολικής δημιουργίας ρευστότητας και της υπερεπέκτασης των πιστώσεων αφενός και της τροφοδότησης μη βιώσιμων εξελίξεων στις τιμές των περιουσιακών στοιχείων αφετέρου. Πρόσφατες προσπάθειες σε επίπεδο ΕΕ στο πλαίσιο των ενισχυμένων μακροοικονομικών διαδικασιών εποπτείας, όπως αντικατοπτρίζεται στον πίνακα αποτελεσμάτων του μηχανισμού προειδοποίησης, αποτελούν βήματα προς τη σωστή κατεύθυνση για τη δημιουργία δεικτών έγκαιρης προειδοποίησης.

Μία δεύτερη σύσταση είναι να εργαστούμε με σκοπό τη συμφωνία για μία αποτελεσματική δέσμη προληπτικών μέτρων προκειμένου να προλαμβάνεται η δημιουργία ανισορροπιών και για μία σαφή κατανόηση σχετικά με τα συγκριτικά πλεονεκτήματα των διαφόρων τομέων πολιτικής στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής πρόληψης. Η νομισματική πολιτική δεν έχει ρόλο να διαδραματίσει στη στόχευση των τιμών των περιουσιακών στοιχείων, αν και μπορεί στην πραγματικότητα να καταστεί αντικυκλική λαμβάνοντας υπόψη τις συνέπειες της δημιουργίας νομισματικών και πιστωτικών ανισορροπιών και τη διόρθωσή τους μεσοπρόθεσμα σε σχέση με τη σταθερότητα των τιμών για τον καταναλωτή (βλ. επίσης απάντηση στην ερώτηση 7). Η αντιμετώπιση όμως της έκτακτης κατάστασης της φούσκας των τιμών των περιουσιακών στοιχείων μόνο με το επιτόκιο της κεντρικής τράπεζας δεν αποτελεί την πρώτη καλύτερη λύση. Εργαλεία που έχουμε στη διάθεσή μας όπως οι φορολογικές και ρυθμιστικές πολιτικές είναι πιο αποτελεσματικά υπό τις συνθήκες αυτές.

Σε γενικές γραμμές, οι αρχές θα έπρεπε να εξετάσει το ενδεχόμενο εφαρμογής μιας δέσμης μέτρων πολιτικής, λαμβάνοντας υπόψη τα ειδικά χαρακτηριστικά των αγορών ακινήτων στις αντίστοιχες δικαιοδοσίες τους. Στο πλαίσιο αυτό, ο ορθός ορισμός και η αποτελεσματική και συνεπής εφαρμογή μακροπροληπτικών μέτρων στην κάθε δικαιοδοσία είναι θεμελιώδους σημασίας.

Το πρώτο πραγματικά μακροπροληπτικό εργαλείο είναι η αντικυκλική κεφαλαιακή εφεδρεία (CCB) που θα εφαρμοστεί σταδιακά από το 2016 και μετά και ενεργοποιείται σε περιόδους υπερβολικής αύξησης των πιστώσεων που συνοδεύεται από τη δημιουργία συστημικών κινδύνων. Δεδομένου ότι η έκρηξη των πιστώσεων προέρχεται συχνά από τις φούσκες στις τιμές περιουσιακών στοιχείων - και τις τροφοδοτεί - η CCB μπορεί να συμβάλει στον μετριασμό των εκρήξεων στις τιμές περιουσιακών στοιχείων απαιτώντας από όλες τις τράπεζες να κρατούν πρόσθετο κεφάλαιο για δάνεια κατά τις περιόδους αυτές.

Άλλα μακροπροληπτικά εργαλεία μπορεί να είναι καλύτερα για την αντιμετώπιση του κινδύνου υπερθέρμανσης στην αγορά ακινήτων. Τούτο περιλαμβάνει την εφαρμογή μέγιστης σχέσης χρηματοδότησης-αξίας (LTV) για τα στεγαστικά δάνεια καθώς και για τον προσδιορισμό μεγίστων σχέσεων δανείου-εισοδήματος (LTI) ή εξυπηρέτησης στεγαστικού δανείου-εισοδήματος (DTI). Τα μέσα αυτά είναι σχετικά κατανοητά και έχουν ήδη χρησιμοποιηθεί σε ορισμένες χώρες. Στην ουσία, υπάρχει, ωστόσο, ένα ευρύ φάσμα εργαλείων (όπως τα μικροπροληπτικά ή τα φορολογικά) που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για μακροπροληπτικούς σκοπούς προκειμένου να αντιμετωπιστεί η εμφάνιση έκρηξης των τιμών περιουσιακών στοιχείων και ο σχετικός συστημικός κίνδυνος.

Άλλα μέτρα είναι δυνατό να περιλαμβάνουν πρόσθετες κεφαλαιακές απαιτήσεις από τους επόπτες βάσει του πυλώνα 2 του πλαισίου Βασιλεία II για μεμονωμένες τράπεζες που θεωρούνται από τις αρχές ως ιδιαίτερα εκτεθειμένες σε ορισμένους τύπους κινδύνων (όπως συγκέντρωση κινδύνου στις αγορές ακινήτου). Επιπλέον η εντατικοποιημένη εποπτεία συνοδευόμενη από συγκεκριμένες δοκιμές αντοχής μπορεί επίσης να συμβάλει σε μία συνετότερη δανειοδοτική πολιτική εκ μέρους των τραπεζών. Η κατάργηση των άσκοπων φορολογικών κινήτρων για στεγαστικά δάνεια μπορεί επίσης να θεωρηθεί ως ένα δυνάμει εργαλείο μακροπροληπτικής πολιτικής για τη μείωση της υπερβολικής αύξησης των πιστώσεων στο τμήμα αυτό της αγοράς.

Η κατανόηση που έχουμε για τη λειτουργία των εργαλείων αυτών από μακροπροληπτικής πλευράς εξακολουθεί να βρίσκεται σε πρώιμο στάδιο, τόσο θεωρητικά όσο και από εμπειρικής πλευράς. Το ΕΣΣΚ (Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συστημικού Κινδύνου) και άλλες μακροπροληπτικές αρχές σε παγκόσμιο επίπεδο εργάζονται επί των θεμάτων αυτών.

Τέλος, θα επιθυμούσα να αναφέρω ότι η ενισχυμένη διαφάνεια και η αποτελεσματικότερη κοινοποίηση των κινδύνων στους πελάτες (περιλαμβανομένης της ενίσχυσης της οικονομικής κατάρτισης) μπορεί επίσης να στηρίξει μία πιο τεκμηριωμένη απόφαση για τη χρηματοδότηση της κατοικίας και μία περισσότερο συνετή συμπεριφορά των πελατών στον τομέα αυτό.

20. Ποιοι θεωρείτε ότι είναι οι σημαντικότεροι στόχοι της στρατηγικής για την απασχόληση και την ανάπτυξη μέχρι το 2020; Πώς θα μπορούσαν η ΕΚΤ και τα μέσα συντονισμού οικονομικής πολιτικής να συμβάλουν στην επιτυχία αυτής της στρατηγικής; Παρακαλώ, απариθμήστε με σειρά σπουδαιότητας τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις οι οποίες πιστεύετε

ότι αποτελούν προτεραιότητα στην ΕΕ και δικαιολογήστε τις επιλογές σας.

Η Ευρώπη πρέπει να ενισχύσει τις βασικές συνθήκες για την επίτευξη και διατήρηση υψηλών επιπέδων μακροπρόθεσμης οικονομικής ανάπτυξης. Τούτο απαιτεί τις κατάλληλες συνθήκες για καινοτομία και τη δημιουργία ανθρωπίνου κεφαλαίου. Χρειάζεται υψηλότερη παραγωγικότητα όχι μόνο για την αναβάθμιση του βιοτικού επιπέδου μας, αλλά και για να καταστούν τα δημόσια οικονομικά βιώσιμα, λαμβάνοντας επίσης υπόψη τις επιπτώσεις της γήρανσης του πληθυσμού και για να γίνει αποτελεσματικότερη χρήση των φυσικών πόρων και της ενέργειας, προστατεύοντας ταυτόχρονα το περιβάλλον μας.

Προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι αυτοί, η Ευρώπη πρέπει να διευκολύνει την πρόοδο στην παραγωγικότητα και να επιταχύνει την οικονομική αναδιάρθρωση καθώς και τις επενδύσεις. Ως εκ τούτου, ουσιαστικές διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις θα έπρεπε να έχουν ως στόχο την αποκατάσταση της ανταγωνιστικότητας, την ενίσχυση της παιδείας, την επαγγελματική κατάρτιση και έρευνα, την αύξηση των κινήτρων για εργασία και απασχόληση. Οι μεταρρυθμίσεις αυτές πρέπει επειγόντως να τεθούν σε εφαρμογή.

Η άρση των τυπικών και πραγματικών στοιχείων δυσκαμψίας στην αγορά εργασίας καθώς και οι πολιτικές συγκράτησης των μισθών θα συμβάλουν σημαντικά στη μείωση της διαρθρωτικής ανεργίας εντός των προσεχών ετών. Τα μέτρα αυτά πρόκειται να συνοδευθούν από πολιτικές που ενισχύουν τον εγχώριο και το διασυνοριακό ανταγωνισμό στις αγορές προϊόντων. Για το σκοπό αυτό, η οδηγία περί υπηρεσιών πρέπει να εφαρμοστεί πλήρως, προκειμένου να ενισχυθεί ο διασυνοριακός ανταγωνισμός στις υπηρεσίες και να επιτελεστεί περαιτέρω πρόοδος στην εκπλήρωση του στόχου της ενιαίας αγοράς.

Οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις πρέπει επίσης να υποστηριχθούν με την ενοποίηση του χρηματοπιστωτικού τομέα. Επιπλέον, υγιείς ισολογισμοί, η αποτελεσματική διαχείριση κινδύνου και τα εύρωστα και χαρακτηριζόμενα από διαφάνεια επιχειρηματικά πρότυπα παραμένουν το κλειδί για την ενίσχυση της ανθεκτικότητας των τραπεζών σε κλυδωνισμούς και την εξασφάλιση ικανοποιητικής πρόσβασης σε χρηματοδότηση, βάζοντας έτσι τα θεμέλια για τη βιώσιμη ανάπτυξη και τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα.

Η βελτιωμένη και ενισχυμένη εποπτεία των πολιτικών των κρατών μελών, περιλαμβανομένου του νέου μηχανισμού μακροοικονομικής εποπτείας αποτελεί τη βάση για την επιτυχία της στρατηγικής ΕΕ 2020. Πιστεύω ότι η ΕΚΤ συμβάλλει με τον καλύτερο τρόπο στη δημιουργία ευνοϊκού περιβάλλοντος για την οικονομική μεγέθυνση, διασφαλίζοντας τη σταθερότητα των τιμών και συμβάλλοντας στην ενίσχυση του πλαισίου χρηματοπιστωτικής σταθερότητας στην Ευρώπη.

21. Ποια είναι η γνώμη σας όσον αφορά την ταχύτητα με την οποία πρέπει να ενταχθούν στη νομισματική ένωση και να υιοθετήσουν το ευρώ τα νέα κράτη μέλη, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα κριτήρια σύγκλισης και τη συμμετοχή στον μηχανισμό συναλλαγματικής ισοτιμίας (ΜΣΙ ΙΙ); Ποιες είναι οι απόψεις σας σχετικά με το μέλλον της ευρωπαϊκής νομισματικής ένωσης σε πιο μακροπρόθεσμο ορίζοντα και ποιες είναι οι κύριες προκλήσεις που θα αντιμετωπίσει στο εγγύς μέλλον, ιδίως στην παρούσα δυσχερή κατάσταση;

Υπογράφοντας τη Συνθήκη, τα κράτη μέλη που προσχώρησαν στην ΕΕ από το 2004 δεσμεύθηκαν να υιοθετήσουν το ευρώ. Το πλαίσιο σύγκλισης, όπως προβλέπεται στη

Συνθήκη και το πρωτόκολλο, αναφέρει ότι τα κράτη μέλη μπορούν να υιοθετήσουν το ευρώ εφόσον επιτύχουν υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης. Τα κριτήρια σύγκλισης αποτελούν το σημείο αναφοράς για την αξιολόγηση εκ μέρους της ΕΚΤ και της Επιτροπής. Το χρονοδιάγραμμα για την υιοθέτηση του ευρώ εξαρτάται από την ταχύτητα με την οποία τα κράτη μέλη θα επιτύχουν υψηλό βαθμό βιώσιμης σύγκλισης και το χρονοδιάγραμμα αυτό διαφέρει ανάλογα με τη χώρα. Κατά τη διάρκεια της συμμετοχής στον ΜΣΙ ΙΙ, που προηγείται της υιοθέτησης του ευρώ, τα κράτη μέλη οφείλουν να αποδείξουν ότι μπορούν να διατηρήσουν τη σταθερότητα των τιμών, να τηρούν δημοσιονομική πειθαρχία και να είναι ανταγωνιστικά χωρίς σημαντικές διακυμάνσεις στη συναλλαγματική ισοτιμία.

Ένα από τα διδάγματα που αποκομίσαμε από την κρίση είναι ότι το πλαίσιο οικονομικής διακυβέρνησης της ΟΝΕ πρέπει να ενισχυθεί σημαντικά. Οι πολιτικοί στις χώρες της ευρωζώνης πρέπει να αντιληφθούν ότι η συμμετοχή στη ζώνη αυτή έχει επιπτώσεις για τις οικονομικές πολιτικές που ακολουθούνται σε επίπεδο χώρας. Μία βασική προτεραιότητα είναι η δημιουργία ενός πλαισίου οικονομικής διακυβέρνησης που θα συμβάλει στην πρόληψη και διόρθωση των δημοσιονομικών και μακροοικονομικών ανισορροπιών. Ένα τέτοιο πλαίσιο παρέχει τις προϋποθέσεις για βιώσιμη ανάπτυξη και χρηματοπιστωτική σταθερότητα στο σύνολο της ευρωζώνης.

Συμμερίζομαι ως εκ τούτου την άποψη ότι οι προτάσεις για ένα ισχυρότερο πλαίσιο οικονομικής διακυβέρνησης δεν είναι όσο μακρόπνοες θα έπρεπε. Χρειαζόμαστε περισσότερο αυτοματοποιημένες διαδικασίες εποπτείας, περιλαμβανομένου του νέου μακροοικονομικού πλαισίου εποπτείας που αποτελεί σήμερα αντικείμενο συζήτησης. Ενθαρρύνομαι από το γεγονός ότι και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει επιδείξει περισσότερη φιλοδοξία στην προσέγγισή του, ιδίως όσον αφορά τον μεγαλύτερο αυτοματισμό και την ευρύτερη και πιο έγκαιρη χρήση των κυρώσεων. Κατά την άποψή μου, θα ήταν σκόπιμο στο πλαίσιο της μακροοικονομικής εποπτείας να επικεντρωθούμε σαφώς στις χώρες της ευρωζώνης που παρουσιάζουν σήμερα μεγάλα ελλείμματα, σημαντικές απώλειες ανταγωνιστικότητας και υψηλά επίπεδα δημοσίου και ιδιωτικού χρέους.

22. Ποια είναι η γνώμη σας σχετικά με τη φορολόγηση των βραχυπρόθεσμων χρηματοπιστωτικών συναλλαγών; Εκτιμάτε ότι ένας φόρος επί της αγοραπωλησίας συναλλάγματος είναι συμβατός με τις Συνθήκες της ΕΕ οι οποίες εγγυώνται την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων; Εκτιμάτε ότι ένας φόρος επί της αγοραπωλησίας συναλλάγματος, περιλαμβανομένου του ευρώ, θα είχε ευεργετικές συνέπειες – παραδείγματος χάριν, σταθεροποιώντας τις συναλλαγματικές ισοτιμίες των χωρών που επιθυμούν να ενταχθούν στο μέλλον στη ζώνη του ευρώ;

Είμαι επιφυλακτικός σε σχέση με τη φορολόγηση των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών.

Κατά πρώτο λόγο, αμφιβάλω αν θα έχουν ευεργετικά αποτελέσματα. Αυξάνοντας το κόστος της συναλλαγής, ένας τέτοιος φόρος θα μείωνε τη ρευστότητα στην αγορά. Αντίθετα με τις ελπίδες ορισμένων υποστηρικτών της, η φορολόγηση των συναλλαγών είναι πιθανό να αυξήσει παρά να μειώσει την αστάθεια. Επιπλέον, μία τέτοια φορολόγηση θα επηρέαζε επίσης τις μη κερδοσκοπικές εταιρικές συναλλαγές, ιδίως στις σύγχρονες παραγωγικές διαδικασίες εμπλέκοντας μεγάλο αριθμό διεθνών προμηθευτών και επιμέρους συμβαλλομένων. Μία μοναδική εμπορική συναλλαγή στις ξένες αγορές συναλλάγματος μπορεί να οδηγήσει σε μία πλημμύρα σχετικών συναλλαγών δεδομένου ότι οι αντιπρόσωποι

αναδιανεμούν μεταξύ τους τα υπόλοιπα των εντολών. Σε περίπτωση φορολόγησης κάθε μεμονωμένης συναλλαγής, το επιχειρηματικό κόστος θα μπορούσε να αυξηθεί σημαντικά τόσο για τους εισαγωγείς όσο και τους εξαγωγείς.

Κατά δεύτερο λόγο, η επιβολή ενός τέτοιου φόρου ενδέχεται να έχει τεράστιες πρακτικές δυσκολίες. Εκτός εάν υιοθετηθεί σε παγκόσμιο επίπεδο, ένας φόρος στις βραχυπρόθεσμες χρηματοπιστωτικές συναλλαγές είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα οδηγούσε τις ξένες αγορές συναλλάγματος στους φορολογικούς παραδείσους. Μία προσπάθεια εξαίρεσης των μη κερδοσκοπικών ροών, θα μπορούσε επίσης να οδηγήσει σε περαιτέρω επιπλοκές κατά τη διάκριση μεταξύ συναλλαγών. Γενικότερα, θα μπορούσε να οδηγήσει σε μία φορολογική δομή σχεδιασμένη για τη μείωση της φορολογικής ευθύνης των παραγόντων της αγοράς γεγονός που τείνει να μειώσει τη διαφάνεια στην αγορά. Με απασχολεί επίσης η συμβατότητα με τις συνθήκες της ΕΕ και επισημαίνω ότι η ΕΚΤ έχει θέση νομικής φύσεως ερωτήματα σχετικά με το θέμα αυτό σε μία επίσημη γνωμοδότηση.

Για τους λόγους αυτούς δεν πιστεύω επίσης ότι η φορολόγηση αυτή θα αποβεί προς όφελος των υποψηφίων για προσχώρηση στο ευρώ χωρών. Οι σταθερές συναλλαγματικές ισοτιμίες θα έπρεπε αντίθετα να επιτευχθούν με υγιείς μακροοικονομικές πολιτικές και μέσω των υφισταμένων Ευρωπαϊκών Μηχανισμών Συναλλαγματικών Ισοτιμιών.

23. Ποια είναι η γνώμη σας σχετικά με τον ρόλο του Συμβουλίου και της ΕΚΤ αντιστοίχως όσον αφορά την εξωτερική εκπροσώπηση της ευρωζώνης;

Η νομισματική πολιτική στην ευρωζώνη εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Ένωσης. Η εξωτερική της εκπροσώπηση εξασφαλίζεται ως εκ τούτου από ένα θεσμικό όργανο της Ένωσης και συγκεκριμένα την ΕΚΤ. Η ΕΚΤ εκπροσωπεί επίσης τα λοιπά σκέλη του ευρωσυστήματος στους διεθνείς οργανισμούς και φόρα. Παρόμοια λογική εφαρμόζεται στην πολιτική συναλλαγματικής ισοτιμίας του ευρώ για την οποία φέρουν ευθύνη τόσο η ΕΚΤ όσο και το Συμβούλιο και την εκπροσώπηση της οποίας έχουν αναλάβει από κοινού τα δύο όργανα σε διεθνές επίπεδο.

Οι οικονομικές πολιτικές εμπίπτουν σε μεγάλο βαθμό στην ευθύνη των κρατών και ασκούνται εντός ενός ευρωπαϊκού πλαισίου. Συνεπεία τούτου, η εξωτερική εκπροσώπηση των οικονομικών πολιτικών εμπίπτει κατά πρώτο λόγο στις αρμοδιότητες των κρατών μελών που φέρουν επίσης οικονομική ευθύνη σε σχέση με τη συμμετοχή τους σε διεθνείς οργανισμούς και φόρα. Αυτού λεχθέντος, τα κράτη μέλη πρέπει να συντονίζονται εκ του σύνεγγυς με τα αρμόδια θεσμικά όργανα της Ένωσης όταν ένα θέμα εμπίπτει εν μέρει ή συνολικά στις αρμοδιότητες των κρατών μελών.

Ωστόσο, στο βαθμό που τα κράτη μέλη επιταχύνουν το οικονομικό σκέλος της ONE στο μέλλον, θα μπορούσαν να επιτύχουν μία πιο συντονισμένη εκπροσώπηση των πολιτικών τους σε διεθνές επίπεδο ιδίως για την ευρωζώνη, δεδομένου ότι το πλαίσιο ενισχυμένου συντονισμού για τις οικονομικές πολιτικές θα είναι περισσότερο δεσμευτικό για τις χώρες που μοιράζονται το ενιαίο νόμισμα.

Ένας τρόπος για την προώθηση του ευρώ είναι η χρήση του άρθρου 138 της ΣΛΕΕ που επιτρέπει στις χώρες της ευρωζώνης να εκδίδουν "κοινές θέσεις σχετικά με ζητήματα που παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την ONE" και να "μεριμνούν για την εξασφάλιση ενιαίας εκπροσώπησης στο πλαίσιο των αρμοδίων διεθνών οικονομικών οργανισμών και

διασκέψεων". Για τους παραπάνω λόγους διακρίνω προσωπικά θετικά στοιχεία στην περαιτέρω εκμετάλλευση της επιλογής αυτής που βεβαίως, αποτελεί θέμα πολιτικής επιλογής των κρατών μελών.

24. Πώς αποτιμάτε την πρόσφατη εξέλιξη στη συναλλαγματική ισοτιμία δολαρίου/ευρώ; Πώς αποτιμάτε την πρόσφατη εξέλιξη στη συναλλαγματική ισοτιμία ρενμίνμπι/ευρώ; Πιστεύετε ότι οι κεντρικές τράπεζες είναι σε θέση να καταπολεμήσουν αποτελεσματικά την υπερβολική μεταβλητότητα; Πιστεύετε ότι πρέπει να ενθαρρυνθεί ο διεθνής ρόλος του ευρώ;

Συμμερίζομενος την άποψη του προέδρου της ΕΚΤ, προτιμώ επίσης να μην προβώ σε σχόλια για τις συναλλαγματικές ισοτιμίες. Αυτού λεχθέντος συμμερίζομαι πλήρως την εκτίμηση του Προέδρου Trichet, του υπουργού οικονομικών των ΗΠΑ Geithner και του προέδρου του Σώματος Διοικητών της Ομοσπονδιακής Τράπεζας Bernanke ότι ένα ισχυρό και σταθερό δολάριο έναντι των κυρίων κυμαινόμενων νομισμάτων είναι προς το συμφέρον των ΗΠΑ και της παγκόσμιας οικονομίας.

Μετά την έξοδο από την ντε φάκτο πρόσδεσή του στο δολάριο ΗΠΑ τον Ιούνιο του 2010, το ρενμίνμπι ανατιμήθηκε κατά περίπου 5% έναντι του αμερικανικού δολαρίου, υποτιμήθηκε όμως κατά περισσότερο από 8% έναντι του ευρώ και κατά περίπου 4% σε ονομαστικούς ουσιαστικούς όρους (την 24η Μαΐου 2011). Ενθαρρύνουμε τις κινεζικές αρχές να χρησιμοποιήσουν την ελαστικότητα που παρέχει το νέο πλαίσιο πολιτικής προκειμένου να επιτραπεί μία σταδιακή ανατίμηση του ρενμίνμπι σε πραγματικούς όρους. Η διεθνής κοινότητα συμφωνεί, όπως δήλωσαν εκ νέου οι ηγέτες του G20 στη σύνοδο κορυφής τους στη Σεούλ κατά το παρελθόν έτος ότι η επιδίωξη περισσότερο προσδιοριζόμενων από την αγορά συστημάτων συναλλαγματικών ισοτιμιών, η ενίσχυση της σταθερότητας των ισοτιμιών προκειμένου να αντικατοπτρίζονται οι υποκείμενες οικονομικές αρχές και η αποχή από την ανταγωνιστική υποτίμηση των νομισμάτων, είναι προς το συμφέρον τόσο των ανερχόμενων οικονομιών, περιλαμβανομένης της Κίνας, όσο και της διεθνούς κοινότητας.

Μαζί με τις αρχές των άλλων κυρίων κυμαινόμενων νομισμάτων, έχουμε κοινό συμφέρον για ένα ισχυρό σταθερό διεθνές χρηματοπιστωτικό σύστημα. Οι ισοτιμίες πρέπει να αντικατοπτρίζουν τα βασικά μεγέθη της οικονομίας. Η υπερβολική αστάθεια και οι άναρχες διακυμάνσεις των ισοτιμιών έχουν δυσμενείς επιπτώσεις για την οικονομική και χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Τούτο συνεπάγεται συνέχιση του ελέγχου των αγορών συναλλάγματος εκ του σύνεγγυς και τη δέουσα συνεργασία.

Η ακαδημαϊκή φιλολογία αναφέρει ότι σε έκτακτες περιστάσεις, η συνεργασία υπό μορφή επί παραδείγματι παρεμβάσεων στο ξένο συνάλλαγμα μπορεί πράγματι να είναι αποτελεσματική εάν και όποτε οι παρεμβάσεις αυτές είναι ενορχηστρωμένες, συμβατές με τα βασικά μεγέθη και την επίσημη επικοινωνία και εάν πραγματοποιούνται όταν ο βαθμός αναντιστοιχίας της συναλλαγματικής ισοτιμίας είναι σχετικά υψηλός. Συντονισμένες σχετικές παρεμβάσεις εκ μέρους του G7 (επί παραδείγματι το 2000 για το ευρώ ή το 2011 για το γιεν) θεωρούνται σε μεγάλο βαθμό επιτυχείς.

Όσον αφορά το διεθνή ρόλο του ευρώ, συμφωνώ με την ουδέτερη στάση που υιοθέτησε η ΕΚΤ το 1999, αποφασίζοντας να μην επιδιώξει την προαγωγή της χρήσης του σε διεθνές επίπεδο. Η πολιτική αυτή θέση εξακολουθεί να ισχύει στο ακέραιο, δεδομένου ότι η χρήση των νομισμάτων σε διεθνές επίπεδο πρέπει να είναι αποτέλεσμα μιας διαδικασίας καθοδηγούμενης από την αγορά στο πλαίσιο της οποίας οι οικονομικοί παράγοντες

αποφασίζουν εάν ένα νόμισμα είναι ελκυστικό ως αξία. Ακολουθώντας μία νομισματική πολιτική προσανατολισμένη στη σταθερότητα και ενισχύοντας τη χρηματοπιστωτική ολοκλήρωση στην Ευρώπη, η ΕΚΤ και το ευρωσύστημα μπορούν να συμβάλουν έμμεσα στη διεθνή χρήση του ευρώ που έχει καταστεί το δεύτερο πιο σημαντικό αποθεματικό νόμισμα στον κόσμο.

25. *Πώς αξιολογείτε τα επιτεύγματα της G20; Ποιες είναι οι απόψεις σας σχετικά με το σημερινό επίπεδο συντονισμού;*

Η G20 διαδραμάτισε καίριο ρόλο στην παροχή υψηλού επιπέδου πολιτικής ώθησης για τον περιορισμό της κρίσης, τη διαχείρισή της και τη μελλοντική πρόληψη κρίσεων. Η συνοχή της G20 πρέπει να διασφαλιστεί και μετά τη λήξη της κρίσης προκειμένου αν μη τι άλλο να εξασφαλισθεί ότι οι πολιτικές που ακολουθήθηκαν μέχρι σήμερα εφαρμόζονται στο ακέραιο και με συνέπεια. Είναι επομένως ιδιαίτερα ενθαρρυντικό το γεγονός ότι οι ηγέτες της G20 υπογράμμισαν τη σημασία που έχει η συνέχιση της συνεργασίας στο διεθνές πολιτικό επίπεδο προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα βασικά αίτια της χρηματοπιστωτικής κρίσης και να τεθούν τα θεμέλια για μία υγιή οικονομική ανάπτυξη σε παγκόσμιο επίπεδο. Έχοντας παρακολουθήσει πολλές συναντήσεις των υπουργών Οικονομικών της G20 και των διοικητών κεντρικών τραπεζών καθώς και συνόδους κορυφής, πρέπει να αναφέρω ότι θεωρώ ενθαρρυντικό το υψηλό επίπεδο συλλογικής ευθύνης που επέδειξαν τα μέλη της G20.

Από τα διάφορα θέματα της ημερήσιας διάταξης της G20, επιθυμώ να υπογραμμίσω τα ακόλουθα:

Πρώτον, το πλαίσιο της G20 για ισχυρή, βιώσιμη και ισόρροπη ανάπτυξη είναι χρήσιμος μηχανισμός προώθησης της πολυμερούς συνεργασίας. Στόχος του πλαισίου αυτού είναι να συμβάλει στη διαχείριση της μετάβασης από την κρίση σε ένα ισχυρό, βιώσιμο και ισορροπημένο πλαίσιο παγκόσμιας ανάπτυξης καθώς και να αντιμετωπιστούν οι παγκόσμιες ανισοροπίες που συνέβαλαν στη χρηματοπιστωτική κρίση. Είναι σήμερα σημαντικό όλα τα μέλη της G20 να τηρήσουν πλήρως τις δεσμεύσεις που ανέλαβαν εντός του πλαισίου αυτού. Από αυτή την άποψη, καίρια σημασία έχει η λήψη τολμηρών μέτρων για τη διασφάλιση της δημοσιονομικής βιωσιμότητας και η υλοποίηση φιλόδοξων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων.

Δεύτερον, οι ηγέτες της G20 υιοθέτησαν τα θεμελιώδη δομικά στοιχεία για τον μετασχηματισμό του χρηματοπιστωτικού συστήματος, περιλαμβανομένου του έργου που επιτελούν η Επιτροπή της Βασιλείας και το Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Τώρα έχει ζωτική σημασία να εφαρμόσουν πλήρως και αποτελεσματικά όλα τα μέλη της G20 τις συμφωνίες στις οποίες κατέληξαν και να ανταποκριθούν επί παραδείγματι στις δεσμεύσεις τους. Βρίσκεται υπό εξέλιξη σε εθνικό και διεθνές επίπεδο το έργο για την εφαρμογή των στόχων της G20 και των συγκεκριμένων, λεπτομερών και φιλόδοξων συστάσεων του Συμβουλίου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας για την ενίσχυση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, έργο που αρχίζει ήδη να δίνει αποτελέσματα. Ωστόσο, σημαντικά καθήκοντα εξακολουθούν να είναι, μεταξύ άλλων, η πλήρης εφαρμογή των νέων προδιαγραφών της Βασιλείας III για το τραπεζικό κεφάλαιο και τη ρευστότητα, προκειμένου να αντιμετωπίζονται συστημικά τα σημαντικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, καθώς και η ενίσχυση της εποπτείας και της ρύθμισης του σκιώδους τραπεζικού συστήματος. Άλλοι σημαντικοί τομείς περιλαμβάνουν τη βελτίωση της ευρωστίας και της διαφάνειας των εξωχρηματιστηριακών αγορών παραγώγων και των αγορών παραγώγων βασικών προϊόντων,

την ανάπτυξη μακροπροληπτικών πλαισίων και εργαλείων και την επίτευξη σύγκλισης όσον αφορά τις ενισχυμένες προδιαγραφές λογιστικού ελέγχου.

Τρίτον, σημαντικές προσπάθειες καταβάλλονται ήδη για την ενίσχυση της λειτουργίας του Διεθνούς Νομισματικού Συστήματος. Οι εργασίες άρχισαν, μεταξύ άλλων, με την υιοθέτηση συνεπών προσεγγίσεων και τη θέσπιση μέτρων για την αντιμετώπιση των δυνάμει αποσταθεροποιητικών ροών κεφαλαίου καθώς και της διαχείρισης της παγκόσμιας ρευστότητας. Σε σχέση με τον τομέα των ροών κεφαλαίου, θα επιθυμούσα να τονίσω ότι κατά κανόνα, οι ευκαιριακοί έλεγχοι στις ροές κεφαλαίου θα έπρεπε να θεωρούνται ύστατο μέσο πολιτικής και όχι υποκατάστατο υγιών μακροοικονομικών, μακροπροληπτικών και διαρθρωτικών μέτρων. Προκειμένου να περιοριστούν οι στρεβλώσεις και το εξωτερικό κόστος των ελέγχων κεφαλαίου είναι πράγματι σημαντικό να ενισχυθεί η διεθνής συνεργασία συμφωνώντας επί παραδείγματι επί αρχών και βέλτιστων πρακτικών. Όσον αφορά τη διατήρηση της παγκόσμιας ρευστότητας, θα επιθυμούσα να τονίσω ότι οι προσπάθειες για την καλύτερη κατανόηση της χρηματοπιστωτικής αλληλεπίδρασης είναι ευπρόσδεκτες. Αυτού λεχθέντος, κάθε μηχανισμός για τη διοχέτευση της διασυννοριακής ρευστότητας σε παγκόσμιο επίπεδο δεν θα λειτουργήσει χωρίς την άμεση ή έμμεση συνεργασία των κεντρικών ραφεζών, δεδομένου ότι μόνο αυτές έχουν τη δυνατότητα να παράσχουν τα επιθυμητά ποσά ρευστότητας. Στο πλαίσιο αυτό, οι κεντρικές τράπεζες δεν μπορούν και δεν θα έπρεπε να δεσμεύονται εκ των προτέρων στην παροχή ρευστότητας σε διεθνές επίπεδο σε περίοδο κρίσης.

Γ. Χρηματοπιστωτική σταθερότητα και εποπτεία

26. Τι προτείνετε ώστε να ενισχυθεί η διασύνδεση της εποπτείας σε μακροοικονομικό και μικροοικονομικό επίπεδο; Εκτιμάτε ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συστημικών Κινδύνων (ΕΣΣΚ) και οι Ευρωπαϊκές Εποπτικές Αρχές (ESAs) θα έχουν ουσιαστικές αρμοδιότητες;

Η αλληλεπίδραση και ο συντονισμός μεταξύ μικροπροληπτικής και μακροπροληπτικής εποπτείας διασφαλίζονται από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συστημικού Κινδύνου (ΕΣΣΚ), εντός του οποίου οι ευρωπαϊκές εποπτικές αρχές εκπροσωπούνται μέσω των προέδρων τους οι οποίοι ψηφίζουν. Επιπλέον, η συνεργασία μεταξύ ΕΣΣΚ και ΕΣΑ (και γενικότερα οι εθνικοί επόπτες) εξασφαλίζεται από την παροχή στο πλαίσιο της νομοθεσίας ευρέων δυνατοτήτων συνεργασίας και ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των συνιστωσών του Ευρωπαϊκού Συστήματος Χρηματοπιστωτικής Εποπτείας (ΕΣΧΣ¹).

Η συνεργασία μεταξύ μακροεποπτών και μικροεποπτών θα είναι ιδιαίτερα κρίσιμης σημασίας δεδομένου ότι η μακροπροληπτική εποπτεία αναμένεται να εφαρμοστεί ως επί το πλείστον μέσω προληπτικών και ρυθμιστικών εργαλείων. Επομένως, η εφαρμογή της μακροπροληπτικής εντολής που έχει δοθεί στο ΕΣΣΚ θα απαιτήσει πραγματικό συντονισμό με τις εθνικές εποπτικές αρχές που θα είναι ο παραλήπτης των συστάσεων του ΕΣΣΚ. Στο πλαίσιο αυτό, ιδιαίτερη σημασία θα έχει ο ρόλος των εθνικών εποπτικών αρχών οι οποίες εντέλλονται στο νομοθετικό πλαίσιο να εξασφαλίζουν τη δέουσα παρακολούθηση των προειδοποιήσεων και συστάσεων του ΕΣΣΚ.

Όσον αφορά το ΕΣΣΚ, το νομικό πλαίσιο του παρέχει την εξουσία να εκδίδει

---

¹ Το ESRB και οι Ευρωπαϊκές Εποπτικές Αρχές (EEA) αποτελούν το ευρωπαϊκό σύστημα χρηματοπιστωτικής εποπτείας (ESFS).

προειδοποιήσεις για κινδύνους και πολιτικές συστάσεις. Τούτο αντικατοπτρίζει σε μεγάλο βαθμό τις συστάσεις της ομάδας De Larosière για τη σύσταση ενός σώματος υπεύθυνου για την μακροπροληπτική εποπτεία, βασιζόμενου και σχεδιασμένου με βάση τις αρμοδιότητες και την εμπειρογνομosύνη της ΕΚΤ, των εθνικών κεντρικών τραπεζών και των εθνικών εποπτών.

Νομικώς θεσπισθέν στις 16 Δεκεμβρίου 2010, το ΕΣΣΚ είχε ήδη δύο συνεδριάσεις του διοικητικού του συμβουλίου, έχει συστήσει τις συμβουλευτικές του επιτροπές και είναι σήμερα πλήρως επιχειρησιακό. Η ΕΚΤ έχει αναλάβει βάσει του νομοθετικού πλαισίου την παροχή αναλυτικής, στατιστικής, υλικοτεχνικής και διοικητικής στήριξης του ΕΣΣΚ. Στο πλαίσιο αυτό, η ΕΚΤ καταβάλλει τις μέγιστες δυνατές προσπάθειες για να ενισχύσει την ικανότητά του και τα αναλυτικά εργαλεία του για την πραγματοποίηση αναλύσεων συστημικού κινδύνου. Πιο συγκεκριμένα, ο ρόλος της ΕΚΤ στη στήριξη του ΕΣΣΚ (πέραν της παροχής γραμματείας) έχει ως εξής:

- Η ΕΚΤ θα παρέχει κανονικά προϊόντα στο ΕΣΣΚ για τον εντοπισμό και την αξιολόγηση του συστημικού κινδύνου στην ΕΕ, βασιζόμενη στην οργάνωση που έχει υιοθετηθεί για την εκτέλεση των καθηκόντων της σε σχέση με την χρηματοπιστωτική σταθερότητα.
- Η τακτική συμβολή της ΕΚΤ στηρίζεται από: (i) αναλυτική υποδομή που θα αναπτύξει και θα συντηρήσει εργαλεία ανάλυσης και μεθοδολογίες για τις αναλύσεις συστημικού κινδύνου· (ii) υποδομή για μακροπροληπτικά δεδομένα με βάση τη στατιστική λειτουργία της ΕΚΤ και (iii) δίκτυα πληροφοριών της αγοράς που πρόκειται να αναπτυχθούν.

Η επιτυχία του ΕΣΣΚ θα εξαρτηθεί σε πολύ μεγάλο βαθμό από τη διαθεσιμότητα υψηλής ποιότητας και έγκαιρων πληροφοριών που θα επιτρέπουν την μακροπροληπτική εποπτεία. Τούτο θα απαιτήσει στενή συνεργασία μεταξύ του ΕΣΣΚ, των τριών εθνικών εποπτικών αρχών, της ΕΚΤ και των σχετικών εθνικών (εποπτικών) αρχών και των κεντρικών τραπεζών. Η ανταλλαγή πληροφοριών θα χρειάζεται κυρίως σε συγκεντρωμένη μορφή (όπου είναι δυνατό με μέτρα διασποράς) και σε τακτική βάση (συνήθως τριμηνιαία) ή σε επίπεδο μεμονωμένων οργανισμών και, σύμφωνα με τον κανονισμό του ΕΣΣΚ (άρθρο 15), μπορεί να λάβει χώρα σε βάση ad-hoc. Η συνεργασία και η ανταλλαγή πληροφοριών με άλλες δικαιοδοσίες και παρόμοια σώματα ανά τον κόσμο θα είναι επίσης σημαντική.

Όσον αφορά τον μικροπροληπτικό τομέα του θεσμικού πλαισίου της ΕΕ, οι εθνικές εποπτικές αρχές έχουν σημαντικές αρμοδιότητες σε σχέση με τη θέσπιση κανόνων, την εφαρμογή των κανόνων και το συντονισμό της εποπτείας και με μία σειρά ουσιαστικών εργαλείων για την άσκηση των καθηκόντων αυτών. Κατ' αρχάς, όσον αφορά τη θέσπιση κανόνων, οι εθνικές εποπτικές αρχές μπορούν να εκδίδουν τεχνικής φύσεως προδιαγραφές για τη χρηματοπιστωτική ρύθμιση και εποπτεία που ενδέχεται είτε να καταστούν νομικώς δεσμευτικές με την έγκρισή τους από την Επιτροπή είτε να έχουν ελαφρύ νομικό χαρακτήρα. Με τα εργαλεία αυτά, οι εθνικές εποπτικές αρχές αναμένεται να καταρτίσουν ένα βιβλίο κανόνων της ΕΕ, διά του οποίου θα αντιμετωπίζονται οι προαναφερθείσες ελλείψεις του ισχύοντος πλαισίου, και συγκεκριμένα οι υφιστάμενες αποκλίσεις μεταξύ των χωρών σε βασικά ρυθμιστικά σημεία.

Κατά δεύτερο λόγο, οι εθνικές εποπτικές αρχές πρέπει να εξασφαλίσουν την αποτελεσματική εφαρμογή των εποπτικών κανόνων. Για το σκοπό αυτό, οι αρχές αυτές διαθέτουν πολύ ουσιαστική εξουσία, και συγκεκριμένα τη δυνατότητα να λαμβάνουν νομικώς δεσμευτικές

αποφάσεις έναντι των εθνικών εποπτών ή (σε περίπτωση μη συμμόρφωσης εκ μέρους τους) ακόμη και έναντι συγκεκριμένων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων σε ορισμένες συγκεκριμένες περιπτώσεις, όταν αιτιολογούνται από λόγους χρηματοπιστωτικής σταθερότητας. Οι σημαντικές αυτές εξουσίες (που υπόκεινται σε μία συγκεκριμένη διαδικασία) μπορεί να ενεργοποιούνται, συγκεκριμένα, για την αντιμετώπιση (i) της παραβίασης του κοινοτικού δικαίου εκ μέρους των εποπτών· (ii) της ασυμφωνίας μεταξύ εθνικών εποπτικών αρχών σε διασυνοριακές καταστάσεις και (iii) όταν το Συμβούλιο κηρύσσει κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Στις τελευταίες δύο περιπτώσεις οι εξουσίες των εθνικών εποπτικών αρχών υπόκεινται στη σημαντική "φορολογική ρήτρα" που προβλέπεται από το άρθρο 38 του κανονισμού περί εθνικών εποπτικών αρχών που προβλέπει ότι οι εξουσίες των αρχών αυτών δεν επιτρέπεται να παρεισφρέουν στις εθνικές φορολογικές αρμοδιότητες. Τέλος, επισημαίνω ότι οι εθνικές εποπτικές αρχές δεν διαθέτουν κάποιο συγκεκριμένο εργαλείο σε σχέση με τη διαχείριση και την επίλυση κρίσεων.

Από τη σκοπιά της ΕΚΤ, είναι πολύ σημαντικό να υπογραμμισθούν βραχυπρόθεσμα οι ακόλουθες βασικές προκλήσεις για τις εθνικές εποπτικές αρχές:

- 1) ο προσδιορισμός του επιχειρησιακού πλαισίου σχετικά με τη συνεργασία και την ανταλλαγή πληροφοριών των αρχών αυτών με το ΕΣΣΚ, παράλληλα με τη συνεργασία του τελευταίου με την ΕΚΤ.
- 2) η ολοκλήρωση ενός αξιόπιστου καθεστώτος για τις δοκιμασίες αντοχής.

Μεσοπρόθεσμα, βασική πρόκληση, όπως τόνισε ο πρόεδρος της ΕΒΑ (Τραπεζική Ένωση για το Ευρώ) και ο αντιπρόεδρος του ΕΣΣΚ κατά τη διάρκεια της ακρόασής τους στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, θα μπορούσε να είναι η αντίσταση του ίδιου του χρηματοπιστωτικού τομέα σε μία αυξημένη ρύθμιση και ως εκ τούτου κατά των ρυθμιστικών μέτρων που απορρέουν από τις εξουσίες των εθνικών εποπτικών αρχών ή από συστάσεις για ρυθμιστικές παρεμβάσεις εκ μέρους του ΕΣΣΚ.

27. Στην περίπτωση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικών Κινδύνων, θεωρείτε πιθανό να υπάρξει σύγκρουση συμφερόντων με την εντολή της ΕΚΤ όσον αφορά τη νομισματική πολιτική;

Οι αρμοδιότητες πολιτικής της ΕΚΤ και του ΕΣΣΚ είναι απολύτως διακριτές. Όπως γνωρίζετε, πρωταρχικός στόχος της ΕΚΤ είναι η διατήρηση της σταθερότητας των τιμών στην ευρωζώνη. Επιπλέον συμβάλλει "στην ομαλή εφαρμογή των πολιτικών που ακολουθούνται από τις αρμόδιες αρχές σε σχέση με τη σταθερότητα του χρηματοοικονομικού συστήματος" και προάγει την ομαλή λειτουργία των υποδομών της αγοράς. Από την άλλη πλευρά, το νεοσυσταθέν ΕΣΣΚ είναι υπεύθυνο για τη μακροπροληπτική εποπτεία του χρηματοπιστωτικού συστήματος της ΕΕ, εντοπίζοντας τους κινδύνους για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και εκδίδοντας τις οποιεσδήποτε προειδοποιήσεις και συστάσεις λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση των κινδύνων αυτών.

Παρά ταύτα, είναι σαφές ότι η σταθερότητα των τιμών και η χρηματοπιστωτική σταθερότητα δεν είναι δυνατό να αναλύονται ξεχωριστά και ανεξάρτητα η μία από την άλλη. Μακροπρόθεσμα, η σταθερότητα των τιμών συμβάλλει στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα ενώ η χρηματοπιστωτική σταθερότητα αποτελεί προϋπόθεση για την ικανότητα της κεντρικής τράπεζας να διατηρεί τη σταθερότητα των τιμών. Ως εκ τούτου, οι στόχοι της ΕΚΤ και του

ΕΣΣΚ ενισχύονται αμοιβαίως. Πράγματι, αν και σέβομαι πλήρως το ρόλο του ΕΣΣΚ ως σώματος υπεύθυνου για την μακροπροληπτική πολιτική της ΕΕ, είναι πολύ σημαντικό να υπάρχει διάλογος μεταξύ των δύο σωμάτων επί θεμάτων πολιτικής που μπορούν να αφορούν συστημικό κίνδυνο.

Είμαι απόλυτα σίγουρος ότι η θεσμική ανεξαρτησία της ΕΚΤ και του ΕΣΣΚ θα εξασφαλίσει ότι τα αντίστοιχα μέσα πολιτικής θα στραφούν προς τους στόχους για τους οποίους έχουν σχεδιαστεί.

28. Πώς βλέπετε τον ρόλο της ΕΚΤ στην εποπτεία της τραπεζικής λειτουργίας στο μέλλον;

Ο ρόλος της ΕΚΤ στη χρηματοπιστωτική εποπτεία προσδιορίζεται σαφώς από τη Συνθήκη από πλευράς συμβολής στην ομαλή διεξαγωγή των πολιτικών που ακολουθούν οι εθνικές αρμόδιες αρχές στον τομέα της τραπεζικής εποπτείας και της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας. Επιπλέον, η Συνθήκη παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να αναθέτουν στην ΕΚΤ συγκεκριμένα καθήκοντα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστώσεων και των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων. Η δυνατότητα αυτή έχει, για παράδειγμα, αξιοποιηθεί με την ανάθεση στην ΕΚΤ της ευθύνης να παρέχει αναλυτική, στατιστική, υλικοτεχνική και διοικητική στήριξη στο ΕΣΣΚ.

Υποστηρίζω την εστίαση του νέου θεσμικού πλαισίου της ΕΕ στο ΕΣΣΚ και τις εθνικές εποπτικές αρχές και αναμένω ότι η ομαλή αλληλεπίδραση και η αποτελεσματική λειτουργία των δύο πυλώνων της μακρο και μικρο προληπτικής εποπτείας θα εξασφαλίσει ένα ουσιαστικό πλαίσιο για την προώθηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας στην ΕΕ.

29. Ποια θεωρείτε ότι είναι τα πλέον πιεστικά ζητήματα όσον αφορά τη νομοθεσία που διέπει τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες;

Υπό την αιγίδα της G20, το Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, του οποίου έχω την τιμή να προεδρεύω, επιτέλεσε σημαντικό έργο. Ωστόσο, τόσο σε διεθνές όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, το έργο αυτό πόρρω απέχει από το να έχει περατωθεί. Επιτρέψτε μου να αναφερθώ σε τέσσερα θέματα επί των οποίων πρέπει να επιτελεστεί πρόοδος.

Πρώτον, όσον αφορά τους κανόνες της Βασιλείας III, η κύρια πρόκληση έγκειται στην έγκυρη, πλήρη και αποτελεσματική εφαρμογή του νέου πλαισίου καθώς και στην πληρέστερη αξιολόγηση και τις ενδεχόμενες προσαρμογές ορισμένων εκ των νέων μέτρων, όπως ο δείκτης μόχλευσης και οι προδιαγραφές ρευστότητας κατά τη διάρκεια της περιόδου παρατήρησης. Οι προσαρμογές στα μέτρα αυτά πρέπει να βασίζονται στις πληροφορίες που συλλέγονται κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής και να αντιμετωπίζουν κάθε απρόβλεπτη συνέπεια για τις μεμονωμένες τράπεζες, τον τραπεζικό τομέα, την χρηματοπιστωτική αγορά και την οικονομία στο σύνολό της. Επιπλέον, προκειμένου να δημιουργηθούν ισότιμοι όροι και να αποφευχθούν οι ρυθμιστικές αυθαιρεσίες τόσο παγκοσμίως όσο και στην ΕΕ, είναι σημαντικό οι κανόνες της Βασιλείας III να μεταφερθούν πλήρως και αποτελεσματικά στις εθνικές νομοθεσίες και ρυθμίσεις (στην Ευρώπη μέσω CRD IV), τόσο στο γράμμα όσο και στο πνεύμα του νόμου. Επισημαίνω, με αναφορά τις πρόσφατες συζητήσεις για το σχέδιο CRD IV, ότι η Βασιλεία III θέτει ελάχιστες προδιαγραφές τις οποίες οι διάφορες χώρες θα πρέπει να είναι ελεύθερες να υπερβαίνουν.

Δεύτερον, όσον αφορά τα συστημικά σημαντικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, το Συμβούλιο

Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και η επιτροπή Βασιλείας για την εποπτεία των τραπεζών δεσμεύονται να υποβάλουν στη διάσκεψη κορυφής της G20 του Νοεμβρίου προς έγκριση συστάσεις σχετικά με τον εντοπισμό των G-SIFIs, καθώς και τον κατάλληλο βαθμό της απορρόφησης πρόσθετων απωλειών και μέτρα για τη βελτίωση των εργαλείων και καθεστώτων λήψης αποφάσεων. Είναι θεμελιώδους σημασίας να εφαρμοστούν όλα αυτά με συνέπεια σε διεθνές επίπεδο και το Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας θα συστήσει ένα Αναθεωρητικό Συμβούλιο Ομοτίμων για το σχετικό έλεγχο.

Τρίτον, η ανάπτυξη ενός αποτελεσματικού πλαισίου διαχείρισης και επίλυσης κρίσεων που θα μπορεί αξιόπιστα να αντιμετωπίζει τα διασυνοριακά ιδρύματα είναι θεμελιώδους σημασίας, προκειμένου να είμαστε σε θέση να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά μελλοντικές κρίσεις. Στο πλαίσιο αυτό, η νομοθετική πρόταση της Επιτροπής επί ενός πλαισίου διαχείρισης των κρίσεων αναμένεται να αποτελέσει ένα πρώτο στοιχείο. Όσον αφορά την ανάπτυξη ενός πλαισίου λήψης αποφάσεων, πρέπει να υπάρξει συμφωνία επί μιας περιεκτικής δέσμης εξουσιών και αξιόπιστων χρηματοπιστωτικών ρυθμίσεων διά της οποίας θα αποφεύγεται η επιβάρυνση των κρατικών προϋπολογισμών. Αν και υπάρχει σε μεγάλο βαθμό συμφωνία σε διεθνές επίπεδο όσον αφορά τα πλέον αποτελεσματικά μέσα λήψης αποφάσεων σε εθνικό επίπεδο, το Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας εξακολουθεί σήμερα να καταβάλλει προσπάθειες για την εκπόνηση συστάσεων για την αντιμετώπιση διασυνοριακών θεμάτων και την ανάλυση της δυνατότητας διάσωσης από χρέος από διάφορες πλευρές (όπως ανακεφαλαιοποίηση ή απορρόφηση των απωλειών από δευτερεύοντες και κύριους κατόχους του χρέους).

Τέλος, είναι ζωτικής σημασίας να επιτελεστεί πρόοδος στην ενίσχυση της εποπτείας αυτού που αναφέρεται ως "σκιάδες τραπεζικό σύστημα". Είναι σημαντική η καλύτερη κατανόηση της πολύπλοκης αλυσίδας δραστηριοτήτων και οντοτήτων που εμπλέκονται στη διαμεσολάβηση πιστώσεων εκτός του ρυθμισμένου τραπεζικού τομέα και στη συνέχεια να αξιολογηθεί η καταλληλότητα του ισχύοντος ρυθμιστικού πλαισίου και να εντοπιστούν τομείς πιθανού συστημικού κινδύνου που δεν εντάσσονται στις ρυθμιζόμενες τραπεζικές δραστηριότητες.

Σε όλα τα παραπάνω δεν θα εκπληρώσουμε πλήρως τη δέσμευσή μας και τη σχετική συλλογική ευθύνη για ένα ανθεκτικότερο χρηματοπιστωτικό σύστημα, εάν οι συμφωνηθείσες μεταρρυθμίσεις δεν υλοποιηθούν με συνέπεια στις σημαντικές δικαιοδοσίες. Οι ΗΠΑ και η ΕΕ έχουν ιδιαίτερη ευθύνη εν προκειμένω. Θα ήταν κακή επιλογή των εθνικών και περιφερειακών αρχών να επιτρέψουν στα εθνικά συμφέροντα να εξασθενήσουν την υλοποίηση των παγκοσμίων μεταρρυθμίσεων που χρειάζονται για την αποφυγή μελλοντικών κρίσεων.

Δ. Λειτουργία της ΕΚΤ και δημοκρατική λογοδοσία και διαφάνεια

30. Δεν θα έπρεπε οι διάφορες αρμοδιότητες των μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής να αλλάζουν συν τω χρόνω, σύμφωνα με τις αλλαγές που σημειώνονται στο έργο και στις προτεραιότητες της ΕΚΤ;

Οι αρμοδιότητες της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΕΚΤ εκτίθενται στο άρθρο 12 του καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της ΕΚΤ ("το καταστατικό") που της αναθέτει το καθήκον της εφαρμογής της νομισματικής πολιτικής, σύμφωνα με τις αποφάσεις που λαμβάνει το Διοικητικό Συμβούλιο, και το καθήκον της

προετοιμασίας των συνεδριάσεων του τελευταίου. Επιπλέον, το άρθρο 11 του καταστατικού αναφέρει ότι η Εκτελεστική Επιτροπή θα είναι υπεύθυνη για τις τρέχουσες υποθέσεις της ΕΚΤ.

Αμφότερα τα άρθρα αναφέρονται στην Εκτελεστική Επιτροπή ως σύνολο, πράγμα που συνάδει με τον χαρακτήρα της Εκτελεστικής Επιτροπής ως συλλογικού σώματος λήψης αποφάσεων. Όλες οι αποφάσεις λαμβάνονται από την Εκτελεστική Επιτροπή στο σύνολό της χωρίς να αποδίδεται ευθύνη στο οποιοδήποτε μεμονωμένο μέλος της. Ως εκ τούτου, όλα τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής εμπλέκονται εξ ορισμού σε όλους τους τομείς αρμοδιότητας της Εκτελεστικής Επιτροπής, είτε αυτοί αφορούν τη νομισματική πολιτική, είτε τα συστήματα πληρωμής, είτε τα χαρτονομίσματα κ.λπ. Ο χαρακτήρας της Εκτελεστικής Επιτροπής ως συλλογικό σώμα λήψης αποφάσεων αντικατοπτρίζεται επίσης στον τρόπο με τον οποίο η οργανωτική δομή της ΕΚΤ φαίνεται συνήθως στις δημοσιεύσεις της.

Ωστόσο, δεδομένης της πληθώρας θεμάτων με τα οποία έχει να ασχοληθεί η Εκτελεστική Επιτροπή, είναι απολύτως κατανοητό ότι, για διοικητικούς λόγους, τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής συμφωνούν μεταξύ τους ποιους τομείς δραστηριότητας της ΕΚΤ θα αναλάβει κατά πρώτο λόγο κάποιο μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής, χωρίς ωστόσο αυτό να αποκλείει τη συλλογική ευθύνη της Εκτελεστικής Επιτροπής στο σύνολό της.

Γνωρίζω, ασφαλώς, ότι ο κανονισμός αποδίδει ειδική ευθύνη στον Πρόεδρο κατά την "κατανομή των χαρτοφυλακίων", γεγονός που επιτρέπει να λαμβάνεται υπόψη η εμπειρογνομosύνη των μεμονωμένων μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής και να χρησιμοποιείται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο προς όφελος της Τράπεζας. Δεδομένου ότι τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής διορίζονται με κλιμακωτή προσέγγιση, τούτο επιτρέπει ενίοτε την επανεξέταση της ανάθεσης της υποβολής εκθέσεων. Η αλλαγή αυτή των ευθυνών μεταξύ των μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής ενισχύει επίσης τη συλλογικότητα στο πλαίσιο της διαδικασίας λήψης αποφάσεων.

31. Ποιο σύστημα θεωρείτε κατάλληλο για τη διασφάλιση της δίκαιης εναλλαγής των μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΕΚΤ, μεταξύ άλλων και όσον αφορά τις επιμέρους εθνικότητες;

Η Συνθήκη - σωστά κατά τη γνώμη μου - επικεντρώνεται κυρίως στο κριτήριο της επαγγελματικής πείρας και εμπειρογνομosύνης, αναφέροντας ότι τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΕΚΤ "διορίζονται μεταξύ προσώπων αναγνωρισμένου κύρους και επαγγελματικής εμπειρίας σε νομισματικά ή τραπεζικά θέματα". Στα άρθρα αυτά το κριτήριο της εθνικότητας περιορίζεται στην αναφορά ότι μόνο πολίτες των κρατών μελών της ευρωζώνης μπορούν να είναι μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής. Κατ' αυτόν τον τρόπο, τα νομικά κείμενα ενσυνείδητα αποφεύγουν να προβλέψουν τις οποιεσδήποτε προϋποθέσεις σε σχέση με την εθνικότητα (πέραν του αυτονόητου περιορισμού σε πολίτες της ευρωζώνης) ή το φύλο.

Θα επιθυμούσα να προσθέσω ότι ο υπερεθνικός χαρακτήρας της ΕΚΤ υποδηλώνει ότι οι αποφάσεις των αρμοδίων για τη λήψη αποφάσεων οργάνων της λαμβάνονται αποκλειστικά υπό το πρίσμα της ευρωζώνης και όχι με βάση τα επιμέρους εθνικά συμφέροντα. Τα μέλη των αρμοδίων για τη λήψη αποφάσεων οργάνων της ΕΚΤ δεν εκπροσωπούν τα κράτη μέλη τους αλλά συμμετέχουν στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων με την προσωπική τους ιδιότητα.

Εισάγοντας περισσότερα κριτήρια στη διαδικασία διορισμού, όπως η εκπροσώπηση κατά

εθνικότητα και φύλο, θα σήμαινε την εισαγωγή αυθαίρετων στοιχείων που θα απέβαιναν τελικά αντιπαραγωγικά στην επιλογή των πλέον αρμόδιων προσώπων. Η διαδικασία του διορισμού, στο βαθμό που προβλέπει τη διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αποτελεί σημαντική διασφάλιση στην όλη διαδικασία επιλογής, προκειμένου να εξασφαλίζεται η συμμόρφωση με τα δεδηλωμένα κριτήρια.

32. Ποια είναι η άποψή σας σχετικά με την ανάγκη αύξησης της ποικιλίας ως προς το επαγγελματικό υπόβαθρο των μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΕΚΤ, αντί η σύνθεσή της να στηρίζεται αποκλειστικά σε κεντρικούς τραπεζίτες;

Η Συνθήκη και το Καταστατικό απαιτούν, όπως προανέφερα, ότι τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής πρέπει να είναι "πρόσωπα αναγνωρισμένου κύρους και επαγγελματικής εμπειρίας σε νομισματικά ή τραπεζικά θέματα". Τούτο βεβαίως δεν σημαίνει ότι πρέπει κατ' ανάγκη να είναι κεντρικοί τραπεζίτες, δεν εκπλήσσει όμως το γεγονός ότι μία μεγάλη εμπειρία σε κεντρική τράπεζα είναι σημαντική και πρέπει να λαμβάνεται υπόψη.

Τούτο δεν αποκλείει ότι και άλλες επαγγελματικές διαδρομές και εμπειρίες ενδέχεται να είναι πολύ αξιόλογες. Πράγματι, εάν κάποιος μελετήσει τα βιογραφικά σημειώματα των σημερινών και παλαιών μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής, είναι προφανές ότι δεν πρόκειται πάντοτε και αποκλειστικά για κεντρικούς τραπεζίτες αλλά υπάρχει μία ποικιλία στην εμπειρογνωμοσύνη και την εμπειρία που προσθέτει αξιόλογα στοιχεία στη διαδικασία λήψης αποφάσεων. Πράγματι, η επαγγελματική μου εμπειρία, καθώς και η εμπειρία πολλών ανώτερων υπαλλήλων κεντρικών τραπεζών, δείχνει ότι κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας γνώρισα ευρείες και ποικίλες πτυχές μιας σειράς θέσεων τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα καθώς και στον ακαδημαϊκό κλάδο που οπωσδήποτε θα μου χρησιμεύσουν στο πλαίσιο της ΕΚΤ.

33. Ποια θα είναι η προσωπική σας προσέγγιση σε σχέση με τον κοινωνικό διάλογο στην ΕΚΤ;

Το προσωπικό της ΕΚΤ είναι το κύριο περιουσιακό στοιχείο του ιδρύματος. Θα επιθυμούσα να συμβάλω σε έναν γόνιμο και ουσιαστικό κοινωνικό διάλογο με το προσωπικό, που θα ενισχυθεί, μεταξύ άλλων, με τη διατήρηση μιας εποικοδομητικής συνεργασίας με τους εκπροσώπους του προσωπικού που έχουν εκλεγεί για να εκπροσωπούν τα συμφέροντα του συνόλου του προσωπικού (όπως η Επιτροπή Προσωπικού) και εκείνους που, σύμφωνα με τα σχετικά κριτήρια, εκπροσωπούν ένα συγκεκριμένο κλάδο (όπως εκπρόσωποι αναγνωρισμένης συνδικαλιστικής ένωσης). Η προσέγγισή μου είναι η ανταλλαγή πληροφοριών με αμοιτέρους, εμπλέκοντάς τους σε ένα πρώιμο στάδιο και πραγματοποιώντας διαβουλεύσεις μαζί τους επί σημαντικών θεμάτων. Σε γενικές γραμμές, σκοπεύω να συνεργαστώ φιλικά με τους εκπροσώπους του προσωπικού σε ένα πνεύμα εταιρικής σχέσης, καλοπιστίας και αμοιβαίου σεβασμού.

Από την άλλη πλευρά, σε επίπεδο ΕΣΚΤ/Ευρωσυστήματος, η ΕΚΤ διατηρεί διάλογο με τους εκπροσώπους του προσωπικού των κεντρικών τραπεζών και τις ομοσπονδίες συνδικαλιστικών ενώσεων στις οποίες εντάσσονται, εκδίδοντας σε διετή βάση ενημερωτικό δελτίο και φιλοξενώντας δύο ετήσιες συναντήσεις κοινωνικού διαλόγου του ΕΣΚΤ στη Φραγκφούρτη. Πρόκειται για σημαντικά εργαλεία, διά των οποίων οι εξελίξεις σχετικά με τα σχέδια για το ΕΣΚΤ/Ευρωσύστημα μπορούν να μοιραστούν και να συζητηθούν με τους εκπροσώπους του προσωπικού και τις ομοσπονδίες συνδικαλιστικών ενώσεων. Σκοπεύω να

συνεχίσω τις πρακτικές αυτές, με στόχο να ενισχυθούν η διασυστημική συνεργασία και το ομαδικό πνεύμα.

34. Θα συνηγορούσατε υπέρ της διαδικασίας επιβεβαίωσης από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (παρά τα συνταγματικά θέματα που θα προκαλούσε μία τέτοια μεταβολή);

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απέκτησε κατά τα τελευταία έτη ένα ευρύ φάσμα εκτεταμένων αρμοδιοτήτων, ιδιαίτερα βάσει της Συνθήκης της Λισαβόνας. Η Συνθήκη προβλέπει επίσης μία σαφή διαδικασία διορισμού των μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΕΚΤ παρέχοντας συμβουλευτικό ρόλο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το οποίο πραγματοποιεί ακρόαση και ψηφίζει για τους υποψηφίους που προτείνει το Συμβούλιο.

Πιστεύω ότι η διαδικασία αυτή διορισμού εξυπηρέτησε την ΕΚΤ με την πάροδο του χρόνου. Είναι ουσιώδες η διαδικασία αυτή να είναι εύρυθμη και να εξασφαλίζει, όπως πάντοτε, τη δέουσα συνέχεια στην κορυφή του ιδρύματος και την αξιοπιστία της διαδικασίας επιλογής έναντι των πολιτών της ΕΕ και των αγορών. Υπό το πνεύμα της απαίτησης του διορισμού "προσώπων αναγνωρισμένου κύρους και επαγγελματικής εμπειρίας σε νομισματικά ή τραπεζικά θέματα", μέσω της διαδικασίας επελέγησαν άτομα με υψηλές γνώσεις, δέσμευση, ανεξαρτησία και ακεραιότητα. Ως εκ τούτου, δεν διακρίνω την ανάγκη αλλαγών της τρέχουσας διαδικασίας, λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα που έχουν επιτευχθεί με αυτή.

35. Θα μπορούσατε να αναπτύξετε τις απόψεις σας για την έννοια της δημοκρατικής λογοδοσίας σε σχέση με την ΕΚΤ και την κεντρική τραπεζική λειτουργία γενικά;

Προκειμένου να ανταποκριθούν ουσιαστικά στην εντολή τους, οι κεντρικές τράπεζες πρέπει να διαθέτουν υψηλό βαθμό ανεξαρτησίας. Η ανεξαρτησία αυτή πρέπει να συνοδεύεται από υποχρέωση λογοδοσίας. Η δημοκρατική λογοδοσία των κεντρικών τραπεζών μπορεί να θεωρηθεί ως υποχρέωσή τους να επεξηγούν σαφώς και να αιτιολογούν τις αποφάσεις τους και να αναλαμβάνουν την ευθύνη για την εκπλήρωση της εντολής τους έναντι των πολιτών. Ούσες υπόλογες και χαρακτηριζόμενες από διαφάνεια, οι κεντρικές τράπεζες αυξάνουν την αξιοπιστία τους που είναι ένα στέρεο περιουσιακό στοιχείο υπό κανονικές συνθήκες και σημαντικό στοιχείο υπό συνθήκες κρίσης όπως εκείνες που ζήσαμε.

Η ανεξαρτησία της ΕΚΤ καθορίζεται με σαφήνεια στη Συνθήκη που προβλέπει επίσης τη λογοδοσία της. Η ΕΚΤ λογοδοτεί κατ' αρχήν και προ πάντων στους ευρωπαίους πολίτες και θεσμικά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ως το θεσμικό όργανο που έχει στους κόλπους του τους άμεσα εκλεγμένους εκπροσώπους του ευρωπαϊκού κοινού. Η απαλλαγή της ΕΚΤ έναντι του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αποτελεί κεντρικό σημείο της δημοκρατικής της νομιμότητας. Γνωρίζω ότι στο παρελθόν η ΕΚΤ είχε δεόντως εκτιμήσει τις ανταλλαγές απόψεων με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όχι μόνο επί οικονομικών και νομισματικών θεμάτων αλλά και σε σχέση με τη μεταρρύθμιση του εποπτικού πλαισίου της ΕΕ κατά το παρελθόν έτος και σχετικά με τη δέσμη νομοθετικής διακυβέρνησης κατά το τρέχον έτος. Προσβλέπω στη συνέχιση του καρποφόρου αυτού διαλόγου.

Θεωρώ επίσης πολύ σημαντικό το φάσμα άλλων καθιερωμένων μέσων διά των οποίων, όπως πολλοί καλά γνωρίζετε, η ΕΚΤ λογοδοτεί πέραν των θεσμικών της υποχρεώσεων. Η ετήσια έκθεση της ΕΚΤ υποβάλλεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (και το Συμβούλιο)· ο Πρόεδρος της ΕΚΤ εμφανίζεται ενώπιον της Επιτροπής ECON σε τριμηνιαία βάση· τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής προσκαλούνται σε ακροάσεις επί συγκεκριμένων επίκαιρων

θεμάτων. Συμπληρωματικά στοιχεία περιλαμβάνουν τις μηνιαίες συνεντεύξεις τύπου της ΕΚΤ με την εισαγωγική δήλωση εκ μέρους του διοικητή της· το μηνιαίο δελτίο της ΕΚΤ· άλλες επίσημες δημοσιεύσεις· ομιλίες και συνεντεύξεις εκ μέρους των μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής. Είμαι πεπεισμένος ότι η ΕΚΤ πληροί τις υψηλότερες απαιτήσεις από πλευράς διαφάνειας και λογοδοσίας μιας κεντρικής τράπεζας και προτίθεμαι να διατηρήσω τα επιτεύγματα αυτά.

36. Η ΕΚΤ έχει απορρίψει επανειλημμένα το αίτημα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τη δημοσίευση των πρακτικών των συνεδριάσεων του Διοικητικού της Συμβουλίου. Τι εμποδίζει, κατά τη γνώμη σας τέτοιου είδους δημοσιεύσεις και ποια προβλήματα θα προέκυπταν από αυτές; Θα ήσασταν υπέρ της δημοσίευσης από την ΕΚΤ των πρακτικών των συνεδριάσεων του Διοικητικού της Συμβουλίου στο άμεσο μέλλον;

Μία ανεξάρτητη κεντρική τράπεζα πρέπει να συμμορφώνεται με τις νόμιμες απαιτήσεις λογοδοσίας. Η λογοδοσία αποτελεί βασική προϋπόθεση και κεντρικό στοιχείο της δημοκρατικής νομιμότητας. Επιβάλλει πειθαρχία σε μία ανεξάρτητη κεντρική τράπεζα να εκτελεί τα καθήκοντά της με τις υψηλότερες δυνατές προδιαγραφές επαγγελματισμού και είναι ουσιώδους σημασίας προκειμένου να συμβάλει στη διατήρηση της σταθερότητας των τιμών μεσοπρόθεσμα.

Η διαδικασία λογοδοσίας ακολουθεί τις αρχές που παρατίθενται στη Συνθήκη. Κατ' αρχάς, η ΕΚΤ είναι υπόλογη στους πολίτες της ΕΕ και τους εκπροσώπους τους στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το οποίο είναι το μοναδικό ευρωπαϊκό θεσμικό όργανο άμεσα εκλεγμένο από αυτούς. Κατά δεύτερο λόγο, το καταστατικό του ΕΣΚΤ προβλέπει ότι τα πρακτικά των συνεδριάσεων είναι εμπιστευτικού χαρακτήρα.

Η λογοδοσία πρέπει να είναι αποτελεσματική παρέχοντας στο κοινό πληροφορίες προκειμένου να γίνονται κατανοητές οι αποφάσεις του Διοικητικού συμβουλίου στον τομέα της νομισματικής πολιτικής. Η σχετική δημοσίευση πολύ λεπτομερών πληροφοριών ενδέχεται να είναι ακόμη και αντιπαραγωγική δεδομένου ότι τα πολιτικά μηνύματα ενδέχεται να καταστούν ασαφή.

Είναι αληθές ότι η δημοσίευση των πρακτικών με τις ψήφους των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου θα παρείχε στο κοινό πρόσθετες πληροφορίες για τις διάφορες απόψεις στο πλαίσιο του Διοικητικού Συμβουλίου. Ωστόσο, το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΚΤ είναι ένα συλλογικό σώμα λήψης αποφάσεων και όπως πολλές άλλες επιτροπές νομισματικής πολιτικής, έχει συλλογική ευθύνη. Τούτο σημαίνει ότι τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου είναι από κοινού υπεύθυνα για τις αποφάσεις που το συμβούλιο λαμβάνει. Μία έγκαιρη δημοσίευση των πρακτικών ενδέχεται να έχει ανεπιθύμητα αποτελέσματα εκθέτοντας τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου στα πυρά των μέσων ενημέρωσης καθιστώντας τα ατομικά υπεύθυνα, εμποδίζοντας έτσι τη συλλογική ευθύνη και την προσωπική ανεξαρτησία.

Ταυτόχρονα, άλλα μέσα επικοινωνίας ήδη εξασφαλίζουν ότι το κοινό λαμβάνει τις πληροφορίες που χρειάζεται προκειμένου να κατανοήσει πλήρως τις αποφάσεις της ΕΚΤ σε σχέση με τη νομισματική πολιτική. Ο ποσοτικός ορισμός της σταθερότητας των τιμών και η στρατηγική νομισματικής πολιτικής βοηθούν το κοινό να αξιολογήσει τις επιδόσεις της ΕΚΤ. Η εξωτερική αυτή αξιολόγηση της ΕΚΤ διευκολύνεται από την έγκαιρη δημοσίευση των σχετικών πληροφοριών όπως σε συνεντεύξεις τύπου, το μηνιαίο δελτίο της ΕΚΤ και η εισαγωγική δήλωση του προέδρου εν συνεχεία των μηνιαίων συνεντεύξεων τύπου.

37. *Τι συμπεράσματα συνάγετε από τη σύγκριση μεταξύ των πολιτικών διαφάνειας τις οποίες ακολούθησαν η Ομοσπονδιακή Τράπεζα Αποθεμάτων (FED) και η ΕΚΤ; Τι πιστεύετε για τη δημοσίευση από την Ομοσπονδιακή Τράπεζα των ΗΠΑ ή την Τράπεζα της Αγγλίας των πρακτικών των δικών τους συνεδριάσεων; Πιστεύετε ότι αυτή η πολιτική θα μπορούσε να εφαρμοστεί από την ΕΚΤ;*

Πιστεύω ότι η διαφάνεια είναι ουσιώδους σημασίας για τις κεντρικές τράπεζες με στόχο τη σταθερότητα των τιμών και τούτο επιβεβαιώνεται από τις πρακτικές που ακολούθησε το σύνολο των κυρίων κεντρικών τραπεζών. Η διαφάνεια συμβάλλει στη μείωση της αβεβαιότητας σχετικά με τις μελλοντικές πολιτικές ενέργειες και την αστάθεια του πληθωρισμού και συμβάλλει επίσης στη διατήρηση των προσδοκιών για τον πληθωρισμό σε σταθερό επίπεδο. Η ΕΚΤ, η Ομοσπονδιακή Τράπεζα και η Τράπεζα της Αγγλίας έχουν βελτιώσει τις πρακτικές τους και μπορούν σήμερα να θεωρηθούν ως πρωτοπόρες παγκοσμίως σε σχέση με τη διαφάνεια στις κεντρικές τράπεζες.

Για λόγους διαφάνειας απαιτείται από μια κεντρική τράπεζα να επεξηγεί επακριβώς τον τρόπο με τον οποίο ερμηνεύει την εντολή της και να προβλέπει τους πολιτικούς στόχους προκειμένου να μπορεί το κοινό να ελέγχει και να αξιολογεί τις επιδόσεις της. Επιπλέον, η κεντρική τράπεζα πρέπει να εξηγεί το αναλυτικό πλαίσιο που χρησιμοποιήθηκε για την εσωτερική της διαδικασία λήψης αποφάσεων και την εκ μέρους της αξιολόγηση της κατάστασης της οικονομίας και να καθιστά συχνά σαφή το οικονομικό σκεπτικό που διέπει τις πολιτικές της αποφάσεις.

Υπάρχει μία κοινή τάση για μεγαλύτερη διαφάνεια μεταξύ των κεντρικών τραπεζών και πιστεύω ότι στο παρελθόν η ΕΚΤ χάραξε το δρόμο σε πολλούς τομείς. Η ΕΚΤ εξήγησε μία επίσημη στρατηγική νομισματικής πολιτικής και επεξηγεί τακτικά τις αποφάσεις στο πλαίσιο της νομισματικής πολιτικής κατά την εφαρμογή της στρατηγικής αυτής. Τόσο η ΕΚΤ όσο και η Τράπεζα της Αγγλίας έχουν σαφώς διευκρινίσει σε ποσοτικούς όρους τι σημαίνει η σταθερότητα των τιμών. Τούτο δεν συνέβη για την Ομοσπονδιακή Τράπεζα των ΗΠΑ στο παρελθόν, πρόσφατες όμως ανακοινώσεις δίνουν ενδείξεις ότι η Ομοσπονδιακή Τράπεζα προσδιορίζει τη σταθερότητα των τιμών κατά τρόπο παρόμοιο με την ΕΚΤ.

Και οι τρεις κεντρικές τράπεζες, δηλαδή η Ομοσπονδιακή Τράπεζα, η Τράπεζα της Αγγλίας και η ΕΚΤ, έχουν τονίσει τη σημασία που έχει η ουσιαστική επικοινωνία και η ορθή αλληλεπίδραση με το κοινό. Ωστόσο, υπάρχουν διάφορες επιλογές για την ενίσχυση της επικοινωνίας αυτής και συγκεκριμένα η δημοσίευση των πρακτικών αποτελεί μία από τις πολλές δυνατότητες. Για την Επιτροπή Νομισματικής Πολιτικής της Τράπεζας της Αγγλίας, που εφαρμόζει ατομική ευθύνη, είναι απόλυτα λογικό να δημοσιεύονται τα πρακτικά των συνεδριάσεων πολιτικού περιεχομένου. Στην περίπτωση της Ομοσπονδιακής Τράπεζας προβλέπεται επίσημη απαίτηση δημοσίευσης των πρακτικών, τα δημοσιευόμενα όμως αποτελέσματα της ψηφοφορίας ενδέχεται να μην αντικατοπτρίζουν πλήρως τις διαφορές απόψεων στις εσωτερικές αποφάσεις της Ομοσπονδιακής Τράπεζας. Για την κοινοποίηση των αποτελεσμάτων αυτών η Ομοσπονδιακή Τράπεζα χρησιμοποίησε άλλα μέσα.

Όπως ανέφερα σε προηγούμενη απάντησή μου, απαιτείται από την ΕΚΤ να θεωρεί τις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου εμπιστευτικές και τούτο επιτρέπει στο Διοικητικό Συμβούλιο να λαμβάνει αποφάσεις στον τομέα της νομισματικής πολιτικής υπό καθεστώς πλήρους ανεξαρτησίας και προκειμένου να τονίζεται η συλλογική του λογοδοσία. Ωστόσο, η

ΕΚΤ χρησιμοποιεί άλλα μέσα κοινοποίησης που παρέχουν πληροφορίες οι οποίες μπορούν να συγκριθούν με τα πρακτικά των άλλων προαναφερθεισών κεντρικών τραπεζών. Συγκεκριμένα, η εισαγωγική δήλωση του διοικητή στις συνεντεύξεις τύπου παρέχει μία συνολική σύνοψη της πολιτικής αξιολόγησης των σχετικών οικονομικών εξελίξεων. Πρόκειται για αξιολόγηση στη γραμμή που συλλογικά αποφάσισε το Διοικητικό Συμβούλιο. Οι πληροφορίες αυτές παρέχονται σε πραγματικό σχεδόν χρόνο. Επιπλέον, η μηνιαία συνέντευξη τύπου περιλαμβάνει ένα τμήμα ερωταποκρίσεων που παρέχει το πλαίσιο για έγκαιρη και ισορροπημένη επεξήγηση των αποφάσεων νομισματικής πολιτικής στο κοινό.

Πιστεύω ότι η επιτυχία της πρακτικής που ακολουθεί η ΕΚΤ να δίνει συνεντεύξεις τύπου, να παρέχει στο κοινό και τα μέσα ενημέρωσης λεπτομερέστερες πληροφορίες για τις αποφάσεις, αποδεικνύεται σαφώς από το γεγονός ότι ακολουθήθηκε από άλλες κεντρικές τράπεζες και συγκεκριμένα την Τράπεζα της Αγγλίας και πιο πρόσφατα (από τον παρελθόντα Απρίλιο) από την Ομοσπονδιακή Τράπεζα.

38. Ποια είναι η άποψή σας σχετικά με το νομισματικό διάλογο με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο; Μπορούν τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΕΚΤ να συζητούν θέματα νομισματικής πολιτικής καθώς και τις αποφάσεις της ΕΚΤ με άλλους πολιτικούς παράγοντες, ή μήπως αυτό θα έβλαπτε την ανεξαρτησία της τράπεζας;

Η Επιτροπή Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου πραγματοποιεί ακροάσεις του προέδρου της ΕΚΤ σε τριμηνιαία βάση. Η τακτική αυτή αλληλεπίδραση συμπληρώνει την ανεξαρτησία της ΕΚΤ και είναι θεμελιώδους σημασίας για τη δημοκρατική λογοδοσία της Τράπεζας. Παρέχει μία πρώτη τάξεως ευκαιρία στην ΕΚΤ να εξηγεί τις πολιτικές που ασκεί στους άμεσα εκλεγμένους εκπροσώπους των ευρωπαϊών πολιτών.

Το πλαίσιο αυτό τακτικών ακροάσεων επέτρεψε μία σε βάθος και καρποφόρα διάδραση μεταξύ των δύο θεσμικών οργάνων και συνέβαλε στην αύξηση της κατανόησης των πολιτικών που ασκεί η ΕΚΤ σε όλη την Ευρώπη.

Το θεσμικό πλαίσιο που διέπει τις σχέσεις της ΕΚΤ με τα άλλα θεσμικά όργανα της ΕΕ και τα διάφορα φόρα είναι επίσης καθιερωμένο. Το ισχύον πλαίσιο επιτρέπει μία ουσιαστική αλληλεπίδραση μεταξύ των διαφόρων φορέων χάραξης πολιτικής, όπως επί παραδείγματι με την Eurogroup και το Συμβούλιο ECOFIN, ή σε κατώτερο επίπεδο, στο πλαίσιο της Οικονομικής και Δημοσιονομικής Επιτροπής και της Επιτροπής Οικονομικής Πολιτικής της ΕΕ. Η αλληλεπίδραση αυτή πραγματοποιείται επίσης με βάση τις διατάξεις στις Συνθήκες και με πλήρη σεβασμό της εντολής της ανεξαρτησίας της ΕΚΤ.

Ε. Γενικά

39. Ποιοι είναι, κατά την εκτίμησή σας, οι σημαντικότεροι κίνδυνοι και προκλήσεις που αντιμετωπίζει η ΕΚΤ;

Όσον αφορά τις κύριες προκλήσεις και κινδύνους που αντιμετωπίζει η ΕΚΤ, επιτρέψτε μου να περιοριστώ σε τρεις εξ αυτών:

Όσον αφορά τη νομισματική πολιτική, η προσαρμογή της εξόδου από την ακόμη πολύ χαλαρή νομισματική πολιτική και η σταδιακή κατάργηση των μη τυποποιημένων μέτρων που

απομένουν είναι οπωσδήποτε μεγάλη πρόκληση. Η τυποποιημένη νομισματική πολιτική (όπως π.χ. ο καθορισμός των πολιτικών παραμέτρων μας) θα έπρεπε να προσαρμόζεται όπως πάντοτε με στόχο την εκπλήρωση της εντολής της ΕΚΤ δηλαδή τη διατήρηση της σταθερότητας των τιμών στο σύνολο της ευρωζώνης μεσοπρόθεσμα. Χρειάζεται η σταδιακή κατάργηση των μη τυποποιημένων μέτρων στο βαθμό που δεν χρειάζονται πλέον για τη στήριξη της λειτουργίας της μετάδοσης της νομισματικής πολιτικής στην οικονομία και σε τελευταία ανάλυση στις τιμές. Ο συνεχιζόμενος υψηλός βαθμός αβεβαιότητας για το μακροοικονομικό και χρηματοπιστωτικό περιβάλλον από κοινού με τα εναπομένοντα τρωτά σημεία απαιτεί προσεκτική αξιολόγηση της συνολικής κατάστασης και των συνολικών προοπτικών. Τούτο παρέχει ένα στοιχείο σταδιακής αλλαγής της τυποποιημένης και μη τυποποιημένης νομισματικής πολιτικής.

Άλλη πρόκληση που θα επιθυμούσα να τονίσω σχετίζεται με την χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Η χρηματοπιστωτική κρίση έχει εγείρει μία σειρά ζητημάτων όσον αφορά τη σχέση μεταξύ νομισματικής πολιτικής και χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, καθιστώντας ταυτόχρονα σαφές ότι δεν υφίσταται σύγκρουση μεταξύ του στόχου της σταθερότητας των τιμών και της στήριξης που η ΕΚΤ μπορεί να παράσχει σε άλλους τομείς όπως η χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Μία καλύτερη κατανόηση του ρόλου του χρηματοπιστωτικού κλάδου στο μηχανισμό μετάδοσης είναι ουσιώδους σημασίας σχετικά.

Τέλος, θα επιθυμούσα να αναφερθώ στην ίδια την Ευρώπη. Η κρίση του εθνικού χρέους είναι μία πραγματική δοκιμή για την πολιτική βούληση στην Ευρώπη προκειμένου να πράξει τα όσα χρειάζονται για να εξασφαλισθούν τα επιτεύγματα της οικονομικής και νομισματικής ολοκλήρωσης στην Ευρώπη. Υπό αυτήν την έννοια, πρόκειται επίσης για μία πραγματική δοκιμή για τη σταθερότητα των ευρωπαϊκών και εθνικών θεσμικών οργάνων. Χρειάζεται αποφασιστική δράση, ιδίως εκ μέρους των κυβερνήσεων των χωρών που αντιμετωπίζουν κρίση χρέους προκειμένου να ανακτηθεί η εμπιστοσύνη και να αποφευχθεί η μετάδοση της κρίσης. Μακροπρόθεσμα, πρέπει να δημιουργηθούν θεσμοί, ώστε να αποφευχθεί η επανεμφάνιση των ανισορροπιών και να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική επίλυσή τους σε περίπτωση επανεμφάνισης.

Τούτο απαιτεί την τοποθέτηση των εθνικών εξελίξεων όλο και περισσότερο σε ένα ευρωπαϊκό πλαίσιο. Οι φορολογικές πολιτικές, οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και η χρηματοπιστωτική εποπτεία πρέπει να σέβονται πλήρως την ευρωπαϊκή διάσταση και ιδιαίτερα τη διάσταση της ευρωζώνης. Μόνο με πολιτικές ενέργειες καθοδηγούμενες από τις ενισχυμένες ευρωπαϊκές απαιτήσεις οι χώρες της Ευρώπης μπορούν να υλοποιήσουν πλήρως όλα τα οφέλη που προσφέρει η συμμετοχή τους στην οικονομική και νομισματική ένωση. Η τρομερή αυτή πρόκληση δεν αφορά μόνο εμένα ως αφοσιωμένο ευρωπαϊό αλλά και τη νομισματική πολιτική της ΕΚΤ δεδομένου ότι επηρεάζει το περιβάλλον εντός του οποίου η ΕΚΤ δραστηριοποιείται.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία έγκρισης	15.6.2011
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+ : 33 - : 2 0 : 4
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Sharon Bowles, Udo Bullmann, Pascal Canfin, Νικόλαος Χουντής, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Diogo Feio, Elisa Ferreira, Ildikó Gáll-Pelcz, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Philippe Lamberts, Werner Langen, Astrid Lulling, Arlene McCarthy, Ivari Padar, Alfredo Pallone, Άννυ Ποδηματά, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Peter Simon, Peter Skinner, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Kay Swinburne, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool,
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	David Casa, Ashley Fox, Thomas Mann, Claudio Morganti